

انجیل عیسیٰ مسیح دَ مُطابِقِ یوحنا

کلام انسان جور شد

۱ دَ اَزَل کلام بُود و کلام پیشِ خُدا بُود و کلام خودِ خُدا بُود. ۲ او از اَزَل قد خُدا بُود. ۳ تمام چیز دَ وسیله اَزو خَلق شد و بدونِ اَزو هیچ چیز ام خَلق نَشُد. هر چیزی که دَ وجود آمد ۴ دَزو زندگی دشت و زندگی نُور انسان بُود. ۵ نُور دَ تریکی روشنی میدیه و تریکی دَ بله اَزو زور نَشده.

۶ یگ آدم ظاهر شد که از طرفِ خُدا ریی شد و نام شی یحیی بُود. ۷ او بلده شاهدهی ددو آمد تا دَ باره نُور شاهدهی بدیه و تا پگِ مردُم دَ وسیله اَزو ایمان بیره. ۸ او خود شی امو نُور نَبود، بلکه آمد تا دَ باره امزو نُور شاهدهی بدیه.

۹ نُور حقیقی که بلده هر انسان نُور موبخشه دَ دنیا میمد. ۱۰ دَ حقیقت او دَ دنیا بُود و دنیا دَ وسیله اَزو خَلق شد، ولی مردُم دنیا او ره نشنخت. ۱۱ او دَ بین قوم خود خو آمد و قوم خود شی او ره قبول نکد. ۱۲ مگم تمام کسای که او ره قبول کد، یعنی دَ نامِ اَزو ایمان اُورد، او دَزوا حق ازی ره دد که بچکیچای خُدا شنه، ۱۳ بچکیچای که نه از خُون،^b نه از خواهشای نفسِ انسان و نه ام از خواهشِ جسمانی یگ مرد دَ وجود آمد، بلکه از اراده خُدا.

۱۴ کلام انسان جور شد و دَ بین ازمو زندگی کد. مو بزرگی-و-جلالِ اَزو ره دیدی، بزرگی ره که تنها لایقِ باچه یگانه از طرفِ آته آسمانی بُود و پُر از فیض و راستی.

۱۵ یحیی دَ باره اَزو شاهدهی دد و جار زده گفت: "ای امو کس آسته که ما دز شمو گفتُم: 'او که بعد از مه مییه، مقام شی از مه کده باله آسته، چون او پیش از مه وجود دشته.'"^a ۱۶ از برکتِ بی اندازه اَزو فیضِ سر فیضِ نصیبِ پگِ مو شده. ۱۷ چون شریعتِ تَوَسُطِ مُوسی دز مو دده شد و فیض و راستی دَ وسیله عیسیٰ مسیح دز مو رسید. ۱۸ خُدا ره هیچ کس هرگز ندیده؛ یگانه باچه^d که دَ آته نزدیک آسته، او خُدا ره دز مو شنختند.

۱۹ و شاهدهی یحیی اینمی آسته: وختیکه رهبرای یهودیا پیشوایو و لاویا^e ره از شارِ اورشلیم ریی کد تا اَزو پُرسان کُنه که "تو کی آستی؟"^{۲۰} او اقرار کد و مُنکر نَشُد، اَره، او اقرار کد که "ما مسیح نیسُتُم."^{۲۱} و اونا از شی پُرسان کد: "پس تو کی آستی؟ آیا تو ایلاس پیغمبر آستی؟" او گفت: "نه، ما نیسُتُم." اونا بسم پرسید: "آیا تو امو پیغمبر آستی که مو چیم دَ راهِ شی آستی؟" او جواب دد: "نه."^{۲۲} دَ آخر اونا دَزو گفت: "پس تو کی آستی؟ مو بلده امزو کسای که مو ره ریی کده باید یگ جواب ببری. تو دَ باره خود خو چی موگی؟"^{۲۳} او گفت:

"ما آوازِ کسی آسُتُم که دَ بیابو جار زده موگه:

'راه ره بلده خُداوند آماده کُئید،'

امو رقمیکه اشعیا پیغمبر گُفتد.

۲۴ امو نفرای که از طرفِ فریسیا ریی شد، ۲۵ اَزو پُرسان کده گفت: "اگه تو نه مسیح و نه ایلاس پیغمبر و نه ام امو پیغمبر دیگه آستی، پس چرا غُسلِ تعمید میدی؟"^{۲۶} یحیی دَ جواب اَزو گفت: "ما قد او غُسلِ تعمید میدُم، مگم دَ بین

^a ۱:۴ «دَزو زندگی دشت» یعنی «دَ کلام.» ^b ۱:۱۳ «نه از خُون» یعنی «نه از تَوَلِدِ معمولی.» ^c ۱:۱۴ دَ جای «انسان» دَ زیون یونانی

«جسم» نوشته یه. ^d ۱:۱۸ دَ جای «یگانه باچه» دَ بعضی نسخه های یونانی «یگانه خُدا» نوشته یه. ^e ۱:۱۹ «لاویا» از طایفه لاوی

و خدمتگارِ خانه خُدا بُود. ^f ۱:۲۴ بلده فامیدون «فریسی» دَ فهرست لغاتِ مُشکِلِ رُجوع کُئید.

شُمویگ نفر ایسته یه که شُمو اُو ره نَمینَخشید. ^{۲۷} اُو اُمو کس آسته که بعد از مه مییه و ما حتی لیاقت ازی ره نَدَرُم که بند چیلی شی ره واز کُم. ^{۲۸} ای چیزا دَ آغیل بیت-عنیا که دَ اُو لبِ دریای اَرْدُن آسته، واقع شد، یعنی دَمزُو جای که یحییٰ مرَدُم ره عُسلِ تعمیرید میدد.

یحیای تعمیرید دهنده عیسیٰ ره معرفی مونه

^{۲۹} روز دیگه شی یحییٰ دید که عیسیٰ طرفِ اَرزو مییه. اوخته یحییٰ گفت: "اونه، باره خُدا^a که گناه دُنیا ره باله مونه. ^{۳۰} ای اُمو کس آسته که ما دَ باره شی گفتُم: 'بعد از مه یگ مرَد مییه که از مه کده بزرگتر آسته، چراکه اُو پیش از مه وجود دشته. ^{۳۱} ما خود مه اُو ره نَمیشنختم، مگم بخاطری که اُو دَ بتی اسرائیل معرفی شنه، ما امدُم تا قد آو عُسل تعمیرید بدم. ^{۳۲} یحییٰ دَ شاهدی خُو ادامه دده گفت: "ما روح اَلْقُدس ره دیدم که دَ شکل یگ کوتر از آسمو نازل شده دَ بله اَرزو ششت و اُمونجی مند. ^{۳۳} ما تا اُو غیت اُو ره نَمیشنختم، مگم خُدا ی که مره ریبی کد تا مرَدُم ره قد آو عُسل تعمیرید بدم، اُو دَز مه گفت: 'دَ بله هر کسی که روح اَلْقُدس نازل شده ششت، اُو اُمو شخص آسته که قد روح اَلْقُدس عُسل تعمیرید میدیه. ^{۳۴} ما دَ چیم خُو دیدیم و شاهدی دده موگیم که اُو باچه خُدا یه."

یارای اوّل مولا عیسیٰ

^{۳۵} روز دیگه شی ام یحییٰ قد دُو پیرو خُو دَ اَمزُو جای ایسته بود. ^{۳۶} وختی دید که عیسیٰ اَرزونجی تیر موشه، اُو گفت: "اونه، باره خُدا. ^{۳۷} وختیکه اُمو دُو پیرو توره یحییٰ ره شنید، اونا از پس عیسیٰ ریبی شد. ^{۳۸} عیسیٰ دَور خورده دید که اونا از پس شی مییه و ازوا پُرسان کده گفت: "شُمو چیز خیل ره موپالید؟" اونا دَزشی گفت: "رَبی - که «اُستاد» معنی میدیه - دَ کجا میشینی؟" ^{۳۹} اُو دَزوا گفت: "بیید و بنگرید." پس اونا اَمده دید که اُو دَ کجا میششت و اونا اُمو روز ره قد شی مند، چُون ساعتِ دَهَم روز^b بود. ^{۴۰} یکی اَمزُو دُو نفر که توره یحییٰ ره شنید و از پس عیسیٰ ریبی شد، نام شی اَندریاس، برارِ شِمعون پترُس بود. ^{۴۱} اُو اوّل برارِ خُو شِمعون ره پیدا کده دَزو گفت: "مو مسیح ره پیدا کده" که ترجمه شی «انتخاب شده خُدا» آسته. ^{۴۲} اُو شِمعون ره پیش عیسیٰ اُورد و عیسیٰ سُون شی توخ کده گفت: "تُو شِمعون باچه یونا آستی. ازی بعد نام تُو کیفا بشه. ^{۴۳} که معنای شی «قاده» آسته.

^{۴۴} روز دیگه شی عیسیٰ قصد کد که دَ منطقه جلیلیه بوره. اُو فیلیپس ره پیدا کده دَزو گفت: "از پُشت مه بیه. ^{۴۵} فیلیپس از شارِ بیت-صیدا، یعنی از شارِ اَندریاس و پترُس بود. ^{۴۶} اوخته فیلیپس رفته نَتَنائیل ره پیدا کد و دَزو گفت: "مو کسی ره پیدا کده که موسی دَ تورات و پیغمبرا دَ دیگه کتابا دَ باره شی نوشته کده؛ اُو عیسیٰ باچه یوسف از شارِ ناصره یه. ^{۴۷} نَتَنائیل دَزو گفت: "آیا از ناصره ام چیزی خُوب بُر موشه؟" فیلیپس گفت: "بیه و توخ کو." ^{۴۸} وختی عیسیٰ دید که نَتَنائیل سُون شی مییه، دَ باره اَرزو گفت: "اینه، یگ اسرائیلی حقیقی که دروغ و فریب دَز شی نییه. ^{۴۹} نَتَنائیل دَز شی گفت: "از کجا مره مینخشی؟" عیسیٰ دَ جواب اَرزو گفت: "پیش ازی که فیلیپس تُو ره کوی کنه، وختیکه دَ تی درختِ انجیر بودی، ما تُو ره دیدم. ^{۵۰} اوخته نَتَنائیل دَ جواب شی گفت: "اُستاد، تُو باچه خُدا آستی. تُو واقعاً پادشاهِ بَنی اسرائیل آستی. ^{۵۱} عیسیٰ دَزو گفت: "فقط امی که دَز تُو گفتُم تُو ره دَ تی درختِ انجیر دیدم، ایمان اُوردی؟ ازی بعد ازی کده کارای بزرگتر ره ام مینگری. ^{۵۲} و اُو بسم دَ نَتَنائیل گفت: "ما دَز شُمو راست موگم: شُمو آسمو ره مینگرید که واز شده ملایکه های خُدا از بله سرِ «باچه انسان»^c باله موره و تاه مییه."

^a ۱:۲۹ یحییٰ دَ باره عیسیٰ پیشگوی مونه که اُو مثل باره بلده گناه مرَدُم دُنیا قربانی موشه. ^b ۱:۳۹ یعنی ساعتِ چار بجه بعد از چاشت بود. ^c ۱:۵۱ بلده معلوماتِ کلوتر دَ باره «باچه انسان» دَ فهرست لغاتِ مُشکل رُجوع کنید.

مُعْجَزَه دَ شَارِ قَانَا

۲

۱ دَ رُوزِ سَوْم، دَ شَارِ قَانَايِ جَلِيلِيه يِگ تُوِي بُوَد و آبه عَيْسِيْ ام دَ اُونَجِي بُوَد. ۲ عَيْسِيْ و يَارَايِ شِي ام دَمَزُو تُوِي دَعُوْتِ شُدِه بُوَد. ۳ وَخْتِيْكَه شَرَابِ اِنْگُورِ تَامُو شُد، آبه عَيْسِيْ دَزُو كُفْت: "شَرَابِ اَزُو تَامُو شُدِه." ۴ عَيْسِيْ دَزُو كُفْت: "آيِ خَاتُو، دَزِ مِه و اَزْتُو چِي عَرَض؟ تَا آليِ رِه وَخْتِ مِه نَرَسِيْدِه." ۵ آبه شِي دَ خِدْمَتگَارَا كُفْت: "هَر چِيْزِي كِه شَمُو رِه مُوگِه، اَمُو رَقْمِ بَكُنِيْد." "

۶ دَ اُونَجِي شَش كُوْزِه سَنگِي بَلْدِه طَهَارَتِ مُطَابِقِ رَوَاجِ يَهُودِيَا ايشْتِه بُوَد، هَر كَدَمِ شِي پَنَجِ يَا شَش سَطَل^a آو مِيگِرِفْت. ۷ عَيْسِيْ دَ خِدْمَتگَارَا كُفْت: "كُوْزِه هَا رِه اَزِ آو پُر كُنِيْد." و اُونَا كُوْزِه هَا رِه تَا دَانِ اَزِ آو پُر كَد. ۸ اُو دَزُوَا كُفْت: "آليِ يِگ كَمَكِ وَرِي كَشِيْدِه دَ پِيْشِ كَيْتِه مَجْلِسِ بُرِيْد." و اُونَا بُرْد. ۹ وَخْتِي كَيْتِه مَجْلِسِ آوِي رِه كِه شَرَابِ اِنْگُورِ جُورِ شُدْدِ مَزِه كَد، نَفَامِيْدِ كِه اَزِ كُجَا اُورْدِه شُدِه، مِگَمِ خِدْمَتگَارَايِ كِه آو رِه اَزِ چَاه كَشِيْدِد، خَبَرِ دَشْت. اَوخْتِه كَيْتِه مَجْلِسِ دَامَادِ رِه كُوِي كَد ۱۰ و دَزُو كُفْت: "پِگِ مَرْدُمِ هَمِيْشِه شَرَابِ خُوبِ رِه دَ اَوَّلِ مِيْرِه و غَيْتِيْكَه مِهْمُونَا نَشِه شُد، پَسِ اَزُو شَرَابِ اَرَزُو بِي رِه مِيْرِه؛ مِگَمِ تُو شَرَابِ خُوبِ رِه تَا آليِ رِه نِگَاهِ كُدِي." ۱۱ اَمِي مَعْجَزِه اَوَّلِ رِه عَيْسِيْ دَ شَارِ قَانَايِ جَلِيلِيه اِنْجَامِ دَدِ و جَلَالِ-و-بُرُرگِي خُو رِه ظَاهِرِ كَدِ و يَارَايِ شِي دَزُو اِيْمَانِ اُورْد. ۱۲ بَعْدِ اَزُو اُو قَدِ آبه، پَرَارُو و يَارَايِ خُو دَ شَارِ كَفَرْنَاخُومِ رِفْتِ و دَ اُونَجِي چِنْدِ رُوزِ مَنَدِ.

عَيْسِيْ دَ خَانِه خُدا

۱۳ عَيْدِ پَصْح^b اَزِ يَهُودِيَا نَزِيْدِكِ شُدْدِ و عَيْسِيْ دَ شَارِ اَوْرُشَلِيْمِ رِفْت. ۱۴ اُو دَ خَانِه خُدا مَرْدُمِ رِه دِيْدِ كِه گَاو، گُوسِپُو و كُوتَرِ سَوْدَا مُونِه و صَرَاْفَا دَ پُشْتِ مِيْزَايِ خُو شِيْشْتِه يِه. ۱۵ پَسِ عَيْسِيْ اَزِ رِيْسِپُو يِگ قَمْچِي جُورِ كَدِ و پِگِ اَزُو رِه قَدِ گَاو و گُوسِپُونِ شِي اَزِ خَانِه خُدا رُفْنْدِه بُرِ كَدِ و پِيْسِه هَايِ صَرَاْفَا رِه تِيْتِ كَدِه مِيْزَايِ شِي رِه چِيْپِه كَد ۱۶ و دَ كَسَايِ كِه كُوتَرِ سَوْدَا مُوَكَد، كُفْت: "اَمِيَا رِه اَزِ بِنَجِي گَمِ كُنِيْد! خَانِه آتِه مَرِه جَايِ خَرِيْدِ-و-فَرُوشِ جُورِ نَكُنِيْد!" ۱۷ اَوخْتِه دَ يَادِ يَارَايِ شِي اَمَدِ كِه دَ كِتَابِ مَقْدَّسِ نُوْشْتِه شُدِه: "چُونِ غَيْرَتِي كِه دَ بَارِه خَانِه تُو دَرْمِ دَ وَجُودِ مِه شَعْلَه وَرِ اَسْتِه." ۱۸ دَمَزُو غَيْتِ يَهُودِيَا دَزُو كُفْت: "چِي مَعْجَزِه-و-نَشَانِي دَزِ مُو نِشُو مِيْدِي تَا تَابِتِ شُنِه كِه تُو اِخْتِيَارِ اَزِي كَارَا رِه دَرِي؟" ۱۹ عَيْسِيْ دَ جَوَابِ اَزُوَا كُفْت: "اِي خَانِه خُدا رِه خَرَابِ كُنِيْدِ و مَا دَ مَنِه سِه رُوزِ اِي رِه دُوْبَارِه اَبَادِ مُونُم." ۲۰ پَسِ يَهُودِيَا كُفْت: "اَبَادِ كَدُونِ اَمْرِي خَانِه خُدا چِلِ و شَشِ سَالِ رِه دَرَبَرِ گِرِفْت. اَكُو تُو اِي رِه دَ مَنِه سِه رُوزِ اَبَادِ مُونِي؟" ۲۱ مِگَمِ مَقْصِدِ عَيْسِيْ اَزِ خَانِه خُدا جِسْمِ خُودِ شِي بُوَد. ۲۲ وَ غَيْتِيْكَه عَيْسِيْ بَعْدِ اَزِ مَرگِ دُوْبَارِه زِنْدِه شُد، دَ يَادِ يَارَايِ شِي اَمَدِ كِه اُو اَمِي تَوْرِه رِه دَزُوَا كُفْت. پَسِ اُونَا دَ نُوْشْتِه هَايِ مَقْدَّسِ و دَ تَوْرَايِ كِه عَيْسِيْ كُفْت، بَاوَرِ كَد. ۲۳ وَخْتِيْكَه اُو دَ عَيْدِ پَصْحِ دَ اَوْرُشَلِيْمِ بُوَد، غَدْرِ نَفْرَايِ كِه مَعْجَزِه هَايِ اَزُو رِه دِيْدِ، دَ نَامِ اَزُو اِيْمَانِ اُورْد. ۲۴ لِيَكِنِ عَيْسِيْ خُودِ شِي دَزُوَا اِعْتِبَارِ نَكَد، چِرَاكِه تَمَامِ مَرْدُمِ رِه خُوبِ مِيْنَخَشِيْد ۲۵ و لَازِمِ نَبُوَدِ كِه كَسِ دَ بَارِه اِنْسَانِ يِگُو چِيْزِ دَزُو بَكِيْه، چُونِ اُو خُودِ شِي مُوْفَامِيْدِ كِه دَ دِلِ اِنْسَانِ چِي اَسْتِه.

عَيْسِيْ وَ نِيْقُوْدِيْمُوسِ

۳

۱ يِگِ نَفَرِ دَ نَامِ نِيْقُوْدِيْمُوسِ كِه اَزِ فِرْقِه فَرِيْسِي و يِكِي اَزِ رَهْبِرَايِ يَهُودِيَا بُوَد، ۲ يِگِ شَاوِ پِيْشِ عَيْسِيْ اَمَدِه دَزُو كُفْت: "اَسْتَاد، مُو مِيْدَنِي كِه تُو بَحِيْثِ مَعْلَمِ-و-رَاهِنَمَا اَزِ طَرَفِ خُدا اَمَدِ، چُونِ مَعْجَزِه هَايِ كِه تُو مُوَكْنِي هِيْجِ كَسِ نَمِيْتَنِه،

^a ۲:۶ پَنَجِ يَا شَشِ سَطَلِ آو يَعْنِي تَقْرِيْبًا هَشْتَادِ يَا صَدِ لِيْتَر. ^b ۲:۱۳ عَيْدِ پَصْحِ يَادَبُودِ اَزَادِي بَنِي اِسْرَائِيْلِ اَزِ مِصْرِ بُوَد.

سِوای که خُدا قد شی بَشه. ^۳ عیسی دَ جواب شی گُفت: «دَز تُو راس مُوگم، کسی که از نو^a تَوُلْد نَشُدِه بَشه پادشاهی خُدا ره دِیده نَمِیتنه. ^۴ نیقودیموس دَزُو گُفت: «چی رقم امکان دَره که یگ آدم پیر تَوُلْد شُنِه؟ آیا اُو مِیتنه پس دَ کوره آبه خُو بوره و دُوباره دَ دُنیا بییه؟» ^۵ عیسی دَ جواب شی گُفت: «ما دَز تُو راس مُوگم، تا وختیکه یگ نفر از آو و روح تَوُلْد نَشُنِه اُو نَمِیتنه دَ پادشاهی خُدا داخِل شُنِه. ^۶ چیزی که از جِسَم تَوُلْد شُدِه، اُو جِسَم آسته و چیزی که از روح تَوُلْد شُدِه، اُو روح آسته. ^۷ تعجُب نَکو که دَز تُو گُفتم، شُمُو باید از نو^b تَوُلْد شُنید. ^۸ باد هر جای که بَخایه پُف مونه و شُمُو آواز شی ره مِیشنَوید، مگم نَمیدنید که از کُجا مییه و یا دَ کُجا موره. امی رقم هر کسی که از روح اَلْقُدس تَوُلْد موشه، اُو ام نَمیدنه که ای تَوُلْد نو چطور رُخ دَدِه. ^۹ نیقودیموس دَزُو گُفت: «ای چیزا چطور امکان دَره؟» ^{۱۰} عیسی بسم دَزُو گُفت: «تُو یگ معلِم-و-راهنمای بَنی اسرائیل آستی و هنوز ام ای چیزا ره نَموفامی؟ ^{۱۱} دَز تُو راس مُوگم، مو از چیزی توره موگی که ازو خبر دَره و دَ باره چیزی شاهدی میدی که مو دیدے؛ مگم شُمُو مردُم شاهدی مو ره قبول نَمونید. ^{۱۲} ما که دَ باره کارای دُنیایی دَز شُمُو توره مُوگم و شُمُو باور نَمونید، اگه دَ باره کارای آسمانی نقل کنم، شُمُو چطور باور مونیْد؟ ^{۱۳} هیچ کس دَ عالمِ باله نَرَفته بَعیر از کسی که از عالمِ باله تاه آمده، یعنی «باچه انسان» [که جای شی دَ عالمِ باله یه. ^c ^{۱۴} امو رقمیکه مُوسی مار برونزی ره دَ بیابو دَ شَخ چبو باله کد، امو رقم «باچه انسان» ام باید باله شُنِه، ^{۱۵} تا هر کسی که دَزُو ایمان بیره صاحبِ زندگی اَبَدی شُنِه. ^{۱۶} چُون خُدا دُنیا ره ایقَس دوست دَشت که باچه یگانِه خُو ره دَد تا هر کسی که دَزُو ایمان بیره نابود نَشُنِه، بلکه صاحبِ زندگی اَبَدی شُنِه. ^{۱۷} خُدا باچه خُو ره دَ دُنیا رَی نَکد تا از مردُم دُنیا بازخواست کنه، بلکه تا دُنیا دَ وسیله اَزو نجات پیدا کنه. ^{۱۸} کسی که دَزُو ایمان بیره، محکوم نَموشه؛ لیکن کسی که دَزُو ایمان نیره، اُو امی آلی محکوم شُدِه، چراکه دَ نامِ باچه یگانِه خُدا ایمان نوردِه. ^{۱۹} محکومیت ازی خاطر آسته که نُور دَ ای دُنیا آمد، مگم مردُم دُنیا تریکی ره از نُور کده کلو خوش کد، چُون کارای ازوا بد بود. ^{۲۰} هر کسی که کارای شیطانی مونه، اُو از نُور بد شی مییه و نزدیک نُور هیچ نَمییه، تاکه اعمال و کردارِ بد شی بَرَملا نَشُنِه. ^{۲۱} مگم آدمی که دَ راستی و نیکی عمل مونه، اُو سُون نُور مییه تا ظاهر شُنِه که اعمالِ اَزو دَ مطابقِ خاستِ خُدا یه.»

عیسی و یحیی

^{۲۲} بعد اَزو عیسی قد یارای خُو دَ سرزمینِ یهودیه رفته چند دیر قد ازوا قَتی دَ اُونجی مند و مردُم ره غُسل تعمید دَد.
^{۲۳} یحیی ام دَ عینون نزدیکِ منطقه سالیْم مردُم ره غُسل تعمید میدد، چراکه دَ اُونجی آو کلو بود و مردُم آمده غُسل تعمید میگیرفت، ^{۲۴} چُون یحیی تا اُو وخت بَندی نَشُدُد.
^{۲۵} دَمزُو غَیت بینِ یارای یحیی و یگ عالمِ یهودی دَ باره طهارت-و-پاکی بحث شد. ^{۲۶} و اونا دَ پیش یحیی آمده دَزشی گُفت: «اُستاد، امو نفرِ که دَ اُو سُونِ دریای اَرْدُن قد تُو بود و تُو دَ باره شی شاهدی ددی، آلی اُو غُسل تعمید میدیه و یگ مردُم دَ بیخ اَزو موره.» ^{۲۷} یحیی دَزوا گُفت: «انسان هیچ چیز ره حاصل نَمِیتنه، سِوای که از عالمِ باله دَزُو دَدِه شُنِه.
^{۲۸} خودون شُمُو شاهدِ اَسْتِید که ما گُفتدُم: 'ما مسیح نییم، بلکه امو کس اَسْتِم که خُدا مَره پیشلونِ مسیح رَی کده.'
^{۲۹} بیری دَ داماد تعلق دَره، مگم رفیقِ داماد که دَ یگ گوشه ایسته یه و آوازِ داماد ره مِیشنوه، اُو از شنیدونِ آواز شی غدر خوشحال موشه. اینمی رقم ما ام خوش اَسْتِم و آلی خوشی مه کامل شُدِه. ^{۳۰} اُو باید بزرگتر شُنِه دَ حالیکه ما باید ریزه تر شُنم.

^a ۳:۳ «از نو» یا «از باله». ^b ۳:۷ «از نو» یا «از باله». ^c ۳:۱۳ امی عبارت «که جای شی دَ عالمِ باله یه» دَ چند نُسخه های قدیمی نوشته نییه.

عیسیٰ از عالم باله آمده

۳۱ کسی که از باله میبیه، از پگ کده باله یه و کسی که از زمی آسته د زمی تعلق دَره و از چیزای زمی توره مَوگه. اَره، کسی که از عالم باله آمده، از تمام کده باله تر آسته. ۳۲ او د باره چیزای که شنبیده و دیده شاهدی میدیه، مگم هیچ کس شاهدی و توره شی ره قبول نمونه. ۳۳ کسی که شاهدی ازو ره قبول مونه، تصدیق مَوگنه که خدا حق-و-راست آسته. ۳۴ کسی ره که خدا ربی کده، او توره خدا ره مَوگه، چون خدا روح خو ره به اندازه دزو بخشیده. ۳۵ آته، باچه خو ره دوست دَره^۳ و تمام چیزا ره د دست ازو دده. ۳۶ کسی که د باچه ایمان بیره، او صاحب زندگی ابدی موشه؛ لیکن کسی که از آید شی نموشه، زندگی ابدی ره نمینگره، بلکه د غصب خدا گرفتار موشه.

توره عیسیٰ قد خاتون سامری

۴ وختی مولا عیسیٰ فامید که فریسیا خبر شده که او از یحییٰ کده کلو پیرو پیدا کده و غسل تعمید میدیه، ۲ - اگرچه عیسیٰ خود شی غسل تعمید نمیدد، بلکه یارای شی میدد - ۳ عیسیٰ یهودیه ره ایله کده پس د جلیلیه رفت. ۴ دزی سفر لازم بود که از منطقه سامره تیر شنه. ۵ او د یگ شار سامره د نام سوخار رسید، د نزدیک امزو پی زمی که یعقوب د باچه خو یوسف دده بود. ۶ چاه یعقوب ام د اونجی بود و عیسیٰ که از زور راه رفتو منده و زله شد، د لب امزو چاه ششت؛ وخت ساعت ششم روز^۷ بود. ۷ دمرو غیت یگ خاتون سامری آمد تا از چاه او بکشه. عیسیٰ دزو گفت: "کم وری او دز مه بدی،" ۸ چون یارای شی دمرو وخت بلده نان خریدو د شار رفتند. ۹ خاتون سامری دزو گفت: "تو که یگ یهودی آستی و ما یگ خاتون سامری، چطور شد که از مه او طلب مونی؟" امی ره گفت از خاطری که یهودیا قد سامری ها ششت و برخاست نموکد. ۱۰ عیسیٰ د جواب ازو گفت: "اگه تو بخشش خدا ره میدنستی و موفامیدی که کی آسته که از تو او طلب مونه، تو ازو طلب موکدی و او دز تو آب حیات مویخشید." ۱۱ خاتو دزو گفت: "صاحب، تو دوله نداری و چاه ام چطور آسته. پس امو آب حیات ره از کجا مونی؟" ۱۲ آیا از بابه کلون مویعقوب که امی چاه ره دز مو دد و از او امزی چاه خود شی و باچه های شی، گله و رمه شی خورد، تو بزرگتر آستی؟" ۱۳ عیسیٰ دزو گفت: "هر کسی که ازی چاه او وچی کنه، بسم تشنه موشه، ۱۴ مگم هر کسی که امزو او که ما دز شی میدم وچی کنه، او دیگه هرگز تشنه نموشه. چون امو او ره که ما دزو میدم د وجود شی یگ چشمه آب حیات جور موشه که تا زندگی ابدی بلبلاغ مونه." ۱۵ خاتو دزو گفت: "صاحب، دز مه امزو او بدی تا که دیگه تشنه نشنم و تمام راه تا اینجی پشت او نیم." ۱۶ عیسیٰ دزو گفت: "بورو، شوی خو ره کوی کده اینجی بیر." ۱۷ خاتو د جواب ازو گفت: "ما شوی ندرم." عیسیٰ گفت: "امی توره تو راست آسته که گفتی: 'ما شوی ندرم.' ۱۸ پنج دفعه تو شوی کده و امو مردی ره که آلی دری او شوی تو نیبه. ای گب تو راسه." ۱۹ خاتو دزو گفت: "صاحب، ما فکر موم که تو پیغمبر آستی. ۲۰ بابه کلونای مو دمزی کوه عبادت موکد و شمو مردم مویگد، جای که باید دزشی عبادت شنه د اورشلیم آسته." ۲۱ عیسیٰ دزو گفت: "ای خاتو، دز مه باور کو، زمانی میبه که مردم آته آسمانی ره نه د ای کوه عبادت مونه و نه ام د اورشلیم. ۲۲ شمو سامری ها چیزی ره عبادت مونید که نمینخشید؛ مگم مو امو ره عبادت مونی که مینخشی، چرا که نجات بشر د وسیله قوم یهود میبه. ۲۳ یگ زمان میبه، بلکه او زمان امیالی آمده که عبادت کونده های حقیقی آته آسمانی ره د روح و راستی عبادت مونه، چرا که آته آسمانی امو رقم عبادت کونده ها ره میخایه. ۲۴ خدا روح آسته و کسای که او ره عبادت مونه باید د روح و راستی عبادت

^a ۳:۳۵ «آته باچه خو ره دوست دَره» یعنی «خدا عیسیٰ مسیح ره دوست دَره». ^b ۴:۶ یعنی چاشت بود.

کنه. " ۲۵ خاتو دزُو گُفت: "ما میدنم که مسیح^a مییه؛ عَیتیکه او بییه، او مو ره از تمام چیزا با خبر مونه. " ۲۶ عیسی دزُو گُفت: "ما که قد تو توره موگم، امو آستم."^b

۲۷ دَمزُو عَیت یارای شی آمد و تعجب کد که او قد یگ خاتو توره موگیه، مگم هیچ کس نگفت که "چی کار دشتی؟" یا "چرا قد ازو خاتو توره موگفتی؟" ۲۸ پس امو خاتو کوزه خُو ره د اونی ایله کد و د شار رفته د مردم گُفت: ۲۹ "بیید یگ آدم ره بنگرید، هر کاری ره که ما ازی پیش کدوم، دز مه گُفت. آیا او مسیح نییه، یا آسته؟" ۳۰ اونا از شار بر شده د دیر عیسی آمد.

۳۱ دَمزُو عَیت یارای عیسی دَرُو موگفت: "استاد، نان نوش جان کو." ۳۲ مگم او دزوا گُفت: "ما نانی بلده خوردو دَرُم که شمو د باره ازو خبر ندرید." ۳۳ پس یارای شی قد یگدیگه خُو گُفت: "آیا یگو کس دزُو نان آورده بشه؟" ۳۴ عیسی دزوا گُفت: "نان ازمه امی آسته که خاست امزو ره که مره ری کده، د جای بیرم و کارای شی ره تکمیل کنم." ۳۵ آیا شمو نموگید که تا وخت دَرُو چار ماه دیگه منده؟ ولی ما دز شمو موگم که سر^c خُو ره باله کده کشت ها ره توخ کنید که زرد شده و وخت دَرُو شی امی آلی آسته. ۳۶ کسی که دَرُو مونه مُرد خُو ره میگیره و بلده زندگی ابدی ثمر جم مونه. دَمزی رقم کشت کینده و دَرُوگر هر دو یگ جای خوشحال موشه. ۳۷ د اینجی امو مثل راس آسته که موگه: "یگ نفر کشت مونه و دیگه کس دَرُو." ۳۸ ما شمو ره ری کدم تا امو کشت ره دَرُو کنید که شمو بلده ازو زحمت نکشیدید. دیگرو زحمت ازو ره کشید و شمو د حاصل زحمت ازوا شریگ شدید."

۳۹ غدر مردم سامری دَمزُو شار بخاطر شاهدی امزو خاتو د عیسی ایمان آورد که گُفتد: "هر کاری که کدوم، تمام شی ره دز مه گُفت." ۴۰ پس وختیکه سامری ها د دیر عیسی آمد، اونا او ره شله شد که قد ازوا بَمنه و عیسی دو روز قد ازوا مند ۴۱ و غدر مردم دیگه از خاطر کلام خود شی، دزُو ایمان آورد. ۴۲ اونا دَمزُو خاتو گُفت: "از آلی، دیگه از خاطر گپای ازتو نییه که مو دزُو ایمان دری، بلکه خودون مو شنیدے و آلی موفامی که اینمی آدم واقعا نجات دهنده دنیا آسته." ۴۳ بعد امزو دو روز، عیسی ازونجی سون جلیلیه رفت، ۴۴ چون خود شی گُفتد: "پیغمبر د منطقه خود خُو^d قدر ندره." ۴۵ مگم وختیکه او د جلیلیه رسید، مردم جلیلیه غدر او ره خوشامد و پیشامد کد، چون تمام کارای ره که د اورشلیم د روز عید کدد، اونا دیدد، چراکه اونا ام د وخت عید د اونی رفتد.

۴۶ پس عیسی بسم د قانای جلیلیه آمد، دَمزُو جای که او ره د شراب انگور تبدیل کدد. دَمزُو عَیت د کفرناحوم باچه یگ کارمند حُکومت سخت ناجور بود. ۴۷ وختی امو کارمند شنید که عیسی از یهودیه د جلیلیه آمده، او پیش شی رفت و خاهش کد که آمده باچه شی ره که د حال مُردو یه، شفا بدیه. ۴۸ عیسی دزُو گُفت: "تا شمو معجزه ها و چیزای عجیب ننگرید، ایمان نَمیرید." ۴۹ کارمند حُکومت دزُو گُفت: "صاحب، پیش ازی که باچه مه بمره بیه که بوری." ۵۰ عیسی دزُو گُفت: "بورو، باچه تو زنده مومنه." امو آدم د کلام عیسی اعتبار کد و سون خانه خُو ری شد. ۵۱ د حالیکه سون خانه خُو مورفت، غلامای شی د دم راه ازو آمد و گُفت: "باچه تو زنده یه." ۵۲ کارمند حُکومت ازوا پُرسان کد: "چی عَیت و د کدم ساعت باچه خوب شد؟" اونا دزُو گُفت: "دیروز ساعت یگ بجه بعد از چاشت تو او ره ایله کد." ۵۳ اوخته آته باچه پی بُرد که دَمزُو ساعت عیسی گُفتد: "باچه تو زنده مومنه." پس خود امزو آدم و پگ خانوار شی ایمان آورد. ۵۴ و ای معجزه دوم عیسی بعد از آمدون شی از یهودیه د جلیلیه بود.

^a ۴:۲۵ مسیح یعنی «انتخاب شده خدا». ^b ۴:۲۶ بلده فامیدون «ما ... امو آستم» د کتاب خُروج فصل ۳ آیه ۱۴ رُجوع کنید. ^c ۴:۳۵ د جای «سر» د زبون یونانی «چیمما» نوشته یه. ^d ۴:۴۴ امکان ذره که مقصد عیسی د باره «ملک خود خُو» منطقه یهودیه بشه، چون او د شار بیت اَلحَم یهودیه تولد شد. امچنان د لوقا فصل ۲ رُجوع کنید.

عیسیٰ یگ آدم شل ره د روز عید شفا میدیه

۵

۱ بعد ازی چیزا یگ عید یهودیا آمد و عیسیٰ د اورشلیم رفت.

۲ د اورشلیم نزدیک درگه گوسپندو یگ حوض بود که د زبون عبرانی او ره «بیت حسدا»^a مَوگفت. د گرد امزو حوض پنج برنده بود. ۳ دمزو برنده ها غدر آدمای ناجور، کور، لنگ و فلج خاو مَوکد [و معطل شور خوردون او حوض میششت، ۴ چون د وختای مُعین یگ ملایکه خُداوند تاه میمد و او ره شور میدد. هر نفری که بعد از شور خوردون او اول د مینه حوض مورفت، از هر ناجوری که دشت شفا پیدا مَوکد. ۵^b د اونجی یگ آدم مَوجود بود که سی و هشت سال موشد مریض بود. ۶ وختی عیسیٰ او ره دید که د اونجی خاو آسته و پی بُرد که از غدر دیر ناجور آسته، دزو گُفت: "میخواهی که جور شنی؟" ۷ آدم ناجور د جواب شی گُفت: "صاحب، کسی ره ندرم که د وخت شور خوردون او مره د مینه حوض بندزه؛ امی که ما حرکت موم، یگو کس دیگه از مه پیش د مینه او میرسه." ۸ عیسیٰ دزو گُفت: "باله شو، جاگه خو ره جم کو و بورو." ۹ امو آدم فوراً جور شد و جاگه خو ره جم کده ری شد.

امو روز، روز آرام بود. ۱۰ پس یهودیا دمزو آدم که جور شد گُفت: "امروز، روز آرام آسته و دمزی روز بلده تو روا نیبه که بستره خو ره گرفته ببری!" ۱۱ مگم او د جواب ازوا گُفت: "امو کس که مره شفا دد، دز مه گُفت، بستره خو ره جم کده بورو." ۱۲ اونا از شی پُرسان کد: "کی آسته امو نفر که دز تو گُفته، بستره خو ره جم کده بورو؟" ۱۳ مگم او آدم که شفا پیدا کدد، نمیدنست که او کی بود، چون د اونجی مردم غدر بود و عیسیٰ د بین ازوا گم شد. ۱۴ بعد ازو عیسیٰ او ره د خانه خدا پیدا کد و دزشی گُفت: "اینه، تو جور شدی؛ دیگه گناه نکو تاکه گرفتار چیز بدتر ازی نشنی." ۱۵ اوخته امو آدم رفته د یهودیا خبر دده گُفت: "کسی که مره شفا دد، عیسیٰ یه." ۱۶ امزی خاطر کته کلونای یهودی عیسیٰ ره آزار-و-آذیت مَوکد، چراکه امی چیزا ره او د روز آرام انجام میدد.

۱۷ مگم عیسیٰ د جواب ازوا گُفت: "رقمیکه آته^c مه تا هنوز کار مونه، ما ام کار موم." ۱۸ دمزی دلیل یهودیا کلوتر د قصد کشتون ازو بر شد، چراکه او نه تنها روز آرام ره نادیده میگرفت، بلکه خدا ره ام آته خو مَوگفت و امی رقم خود خو ره برابر خدا جور مَوکد.

مقام و اختیارات عیسیٰ مسیح

۱۹ پس عیسیٰ د جواب یهودیا گُفت: "ما حقیقت ره دز شمو مومگم، باچه از پیش خود خو هیچ کار نمیتنه، بلکه امو کارا ره مونه که از آته خو مینگره. هر کاری که آته مَوکنه، باچه ام رقم ازو وری مونه. ۲۰ چون آته باچه خو ره دوست دره و هر کاری که مونه د باچه خو نشو میدیه و ازی کده کارای بزرگتر ام دزو نشو میدیه تاکه شمو خيرو بمید. ۲۱ چون امو رقمیکه آته آسمانی مرده ها ره از قبر باله کده زنده مونه، باچه شی ام امو رقم د هر کسی که دل شی شنه، زندگی میدیه. ۲۲ امچنان، آته آسمانی هیچ کس ره قضاوت نمونه، بلکه اختیار قضاوت کدو ره د دست باچه خو دده، ۲۳ تا پگ مردم باچه ره احترام کنه، امو رقم که اونا د آته آسمانی احترام مونه. کسی که د باچه بے احترامی کنه، او د آته که او ره ری کده، ام بے احترامی مونه.

۲۴ ما حقیقت ره دز شمو مومگم: کسی که د کلام ازمه گوش بدیه و د امزو که مره ری کده ایمان بیره، زندگی ابدی نصیب شی موشه. او ملامت-و-محکوم نموشه، بلکه از مرگ نجات پیدا کده د زندگی ابدی میرسه. ۲۵ ما دز شمو راست مومگم: یگ زمان مییه، بلکه او زمان امی آلی رسیده که مرده ها آواز باچه خدا ره میشنوه و اوانای که قبول کنه، زنده ^a ۵:۲ «بیت حسدا» یعنی «خانه رحمت». ^b ۵:۴ بعضی نسخه ها متن داخل قوس ره د اصل متن شامل نموننه. ^c ۵:۹ یعنی «روز شمبه». ^d ۵:۱۷ مقصد عیسیٰ مسیح از «آته» د اینجی «خدا» آسته. هر وختی که عیسیٰ مسیح د باره «آته خو» گپ میزنه، مقصد شی خدا آسته.

مُوشه. ^{۲۶} چُون اُمُو رَقْمِیکه آتِه آسمانی سرچشمه زندگی یه، اُمُو رَقْم اُو دَ باچه خُو ام قُدْرَت دَدَه تا سرچشمه زندگی بَشه ^{۲۷} و دَزُو اِختیار دَدَه که قضاوت کنه، چراکه اُو «باچه انسان»^{۲۸} آسته. دَزی تورا تعجب نکُنید؛ زمانی مییه که پگِ مُرده ها دَ قَبْرِستو آواز «باچه انسان» ره میسنوه ^{۲۹} و از قَبْرِ بُر مُوشه: اُونای که نیکوکار بُوْدَه بلده زندگی اَبَدی بَرخاست مُونه و آدمای بدکار بَرخاست مُونه تا که دَ جَزای خُدا گِرِفْتار شُنه.

^{۳۰} ما از پیش خود خُو هیچ کار نمی تَنم، بلکه اُمُو رَقْمِیکه میسنوم، اُمُو رَقْم قضاوت مُونم و قضاوت مه عادلانه آسته، چراکه ما دَ فِکْرِ رضایتِ خود خُو نییم، بلکه دَ فِکْرِ رضایتِ امزُو آسْتُم که مره رَبی کده.

^{۳۱} اگه ما دَ باره خود خُو شاهدی بَدَم، شاهدی مه راست نییه. ^{۳۲} لیکن یگو کس دیگه آسته که دَ باره ازمه شاهدی میدیه، و ما میدنم شاهدی که اُو دَ باره ازمه میدیه، راس آسته. ^{۳۳} شُمُو نفر ا ره دَ پیش یحیی رَبی کدید و اُو دَ باره حقیقتِ شاهدی دَد. ^{۳۴} ایطور نییه که ما دَ شاهدی یگو انسان ضرورت دَرُم؛ بلکه ای توره ره بلده ازی مُوگیم تا که شُمُو نجات پیدا کنید. ^{۳۵} یحیی رَقْم یگ چراغ آلی بُوْد که موسوخت و روشنی میدد و شُمُو خاستید که چند وخت ره دَ نُور اَزُو خوش تیر کنید.

^{۳۶} مگم شاهدی که ما میدم از شاهدی یحیی کده بزرگتر آسته، چُون کارای ره که آتِه آسمانی دَ گردون مه ایشته تا تکمیل کنم، اُمُو کارا ره که انجام میدیم خودون شی دَ باره مه شاهدی میدیه که مره آتِه آسمانی رَبی کده. ^{۳۷} و آتِه آسمانی که مره رَبی کده، خود شی دَ باره ازمه شاهدی دَدَه. شُمُو هرگز نه آواز شی ره شنیدید و نه شکل شی ره دیدید ^{۳۸} و نه ام کلام اَزُو دَ دِل شُمُو جای میگیره، چُون اُمُو کس ره که آتِه آسمانی رَبی کده شُمُو دَ زشی ایمان نَمیرید. ^{۳۹} شُمُو نوشته های مُقَدَّس ره حُوب مُطالعه مُونید، چُون فِکْرِ مُونید که دَ سبیلَه ازوا شُمُو میتنید زندگی اَبَدی پیدا کنید، دَ حالیکه اُمُو نوشته ها دَ باره ازمه شاهدی میدیه. ^{۴۰} باوجود ازی ام شُمُو نمیخواهید که پیش ازمه بیید تا زندگی اَبَدی ره پیدا کنید.

^{۴۱} ما دَ فِکْرِ پیدا کدون عِزَت-و-احترام از مردُم نییم. ^{۴۲} علاوه ازی، ما شُمُو ره مینخشُم و میدنم که مُحَبَّت خُدا دَ دِل شُمُو نییه. ^{۴۳} ما که دَ نام آتِه خُو آمدیم، شُمُو مره قبول مُونید؛ لیکن اگه یگو آدم دیگه دَ نام خود خُو بییه، شُمُو اُو ره قبول مُونید. ^{۴۴} چطور شُمُو میتنید که ایمان بیرید دَ حالیکه از یگدیگه خُو عِزَت-و-احترام میخاید، و لے دَ طلبِ عِزَت-و-احترامی که از خُدا یکتا مییه نیستید.

^{۴۵} فِکْرِ نکُنید که ما شُمُو ره پیش آتِه آسمانی ملامت مُونم؛ ملامت کُننده شُمُو موسی یه، کسی که شُمُو اُمید خُو ره دَزُو بسته کدید. ^{۴۶} اگه شُمُو دَ موسی ایمان میدشتید، دَز مه ام ایمان میوریدید، چراکه اُو دَ باره ازمه نوشته کده. ^{۴۷} لیکن اگه شُمُو دَ نوشته های اَزُو باور نداشتنه بشید، دَ تورای ازمه چطور باور مُونید؟

نان بلده پنج هزار نفر

^۱ بعد اَزُو عیسی دَ اُو طرفِ دریای جلیلیه یعنی دریای تِبریه رفت. ^۲ غَدْر مردُم از پُشت شی مورفت، چُون مُعجزه های ره که اُو دَ حَقِ ناجورا مُوکد، اونا میدید. ^۳ دَمزُو غَیت عیسی دَ بله کوه رفت و قد یارای خُو دَ اُونجی ششت. ^۴ عیدِ پَصَح که عیدِ یهودیا آسته، نزدیک بُوْد.

^۵ پس عیسی سر خُو ره باله کد و دید که جمعیتِ کتِه مردُم سُون شی مییه. اوخته اُو دَ فِیلِپُس گُفت: "نان از کُجا بخری تا ای مردُم بُخوره؟" ^۶ مگم ای ره فقط بلده اِمْتِحان دَزُو گُفت، چراکه خود شی مُوفامید که چیز کار کنه. ^۷ فِیلِپُس دَ جواب شی گُفت: "دُو صد دینار نان امی نفر ا ره بَس نَموکنه و بلده هر کُدَم شی یگ لُغمه ام نَمیرسه." ^۸ یکی از یارای عیسی، اندریاس برارِ شَمعون-پتروس دَز شی گُفت: ^۹ "یگ باچه دَ اینجی آسته که پنج دانه نانِ جو و دُو ماهی دَره؛ مگم

^a ۲۷:۵ دَ باره «باچه انسان» دَ کتابِ دانیال دَ فصل ۷، آیه های ۱۳ و ۱۴ رُجوع کُنید.

أَوْ دَ اِيْقَسْ نَفْرٍ چي مَوْشَه؟^{۱۰} عيسیٰ كُفْتُ: ”مَرْدُمُ رَه تَاه بَشَنِيْد“. دَمْرُو جَاي عَدْر عَلْف بُود و اَمُو كَسَاي كِه دَ اَوْنَجِي شِشْت، تَقْرِيْبًا پَنَج هَزَار مَرْد بُود.^{۱۱} پَس عيسیٰ اَمُو نَان هَا رَه كِرْفْتَه شُكْرگَزَارِي كَد و بَلَدَه مَرْدُمِي كِه شِشْتُنْد، هَر قَدْر كِه اَوْنَا خَاسْت بَخْش كَد. و مَاهِي رَه اَم اَمُو رَقْم كَد.^{۱۲} و خَتِيكِه اَوْنَا سَبِيْر شُد، اُو دَ يَارَاي خُو كُفْتُ: ”ثَوْتَه-و-پَرچَه بَاقِي مَنْدَه رَه جَم كُنِيْد تَاكِه هِيچ چِيْز ضَايِع نَشْنَه.“^{۱۳} اَوخْتَه اَوْنَا دَوَازْدَه سَبَد رَه اَز ثَوْتَه-و-پَرچَه بَاقِي مَنْدَه اَمْرُو پَنَج نَان جَو جَم كَدَه پُر كَد.^{۱۴} و خْتِي مَرْدُم مَعْجَزَه رَه كِه عيسیٰ اَنجَام دَدُد دِيْد، اَوْنَا كُفْتُ: ”وَاقِعًا اِي اَمُو پِيْغَمْبَر اَسْتَه كِه بَايْد دَ دُنْيَا بِيِيَه.“^{۱۵} و خْتِي عيسیٰ فَاْمِيْد كِه اَوْنَا قَصْد دَرَه اُو رَه دَ زَوْر بُرْدَه پَاْدشَاه تَعْيِيْن كُنَه، اُو بَسْم خُود رَه خَطَا دَد و تَنْهَاي خُو دَ كَوَه رَفْت.

^{۱۶} غَيْتِيكِه بِيْگَاه شُد، يَارَاي شِي سَرشِيُو طَرْفِ دَرِيَا رَفْت.^{۱۷} اَوْنَا دَ كِشْتِي سَوَار شُدَه دَ اُو لَبِ دَرِيَا سُونِ كَفْرَنَاخُوم رِيِي شُد. هَوَا تَرِيك شُدُد و عيسیٰ هَنُوْز اَم دَ پِيْش اَز وَا نَمَدُد.^{۱۸} اُو دَرِيَا اَز خَاطِرِ بَا دِ تُنْد دَ لَپَه خُورْدُو شُرُوع كَد.^{۱۹} و خْتِي يَارَا تَقْرِيْبًا يَك سَاعَتَه دَ كِشْتِي پِيْش رَفْتُد، اَوْنَا عيسیٰ رَه هُوْش كَد كِه دَ بَلَه اُو رَاه مَوْرَه و طَرْفِ كِشْتِي نَزْدِيك مَوْشَه و اَوْنَا تَرَس خُورْد.^{۲۰} مَگَم اُو دَز وَا كُفْتُ: ”مَا اَسْتُم، نَتْرَسِيِيْد.“^{۲۱} و خْتِي اَوْنَا مِيخَاسْت كِه اُو رَه دَ مَنَه كِشْتِي بِيْرَه، دَمْرُو غَيْتِ كِشْتِي دَ جَايِي كِه اَوْنَا رِيِي بُود، رَسِيِيْد.

^{۲۲} رُوْز دِيْگِه شِي مَرْدُمِي كِه دَ اُو سُونِ دَرِيَا اِيْسْتَه بُود، دِيْد كِه دَ اَوْنَجِي تَنْهَا يَك كِشْتِي اَسْتَه و عيسیٰ قَد يَارَاي خُو دَمْرُو كِشْتِي نَرَفْتُد، بَلَكِه يَارَاي شِي تَنْهَا خَرَكْت كَدُد.^{۲۳} لِيكِن دِيْگِه كِشْتِي هَا اَز تِيْبِرِيَه دَ نَزْدِيكِ اَمْرُو جَاي كِه مَوْلَا نَان هَا رَه بَرَكْت دَدُد و مَرْدُم خُورْدُد، رَسِيِيْد.^{۲۴} و خْتِي مَرْدُم دِيْد كِه نَه عيسیٰ دَ اَوْنَجِي اَسْتَه و نَه يَارَاي شِي، اَوْنَا دَ مَنَه كِشْتِي هَاي خُو سَوَار شُدَه دَ كَفْرَنَاخُوم دَ طَلَبِ عيسیٰ رَفْت.^{۲۵} و خَتِيكِه اُو رَه دَ اُو سُونِ دَرِيَا پِيِيَا كَد، اَوْنَا دَزُو كُفْتُ: ”اَسْتَاْد، دَ اِيْنَجِي چِي وَخْتِ اَمْدِي؟“

^{۲۶} عيسیٰ دَ جَوَابِ اَز وَا كُفْتُ: ”مَا حَقِيْقَت رَه دَز شُمُو مُوْگَم: شُمُو مَرَه مُوْپَا لِيْد، لِيكِن نَه بَخَاطِرِ اَزِي كِه مَعْجَزَه هَا دِيْدِيْد، بَلَكِه بَخَاطِرِ نَان هَاي كِه خُورْدِيْد و سَبِيْر شُدِيْد.^{۲۷} بَلَدَه خُورَاكِي كِه اَز بِيْن مَوْرَه زَحْمَت نَكْشِيْد، بَلَكِه بَلَدَه خُورَاكِي زَحْمَت بَكْشِيْد كِه تَا زَنْدِگِي اَبْدِي بَاقِي مَوْمَنَه، و اَمُو زَنْدِگِي اَبْدِي رَه «بَاچَه اِنْسَان» دَز شُمُو مُوْبِخْشَه؛ چُون اَتَه مُو خُدا، مَهْرُ تَايِيْد خُو رَه دَ بَلَه اَز وَا زَدَه.“^{۲۸} پَس اَوْنَا دَزْشِي كُفْتُ: ”مُو بَايْد چِي كَار كُنِي تَا كَارَاي رَه كِه خُدا مِيخَايَه اَنجَام بَدِي؟“^{۲۹} عيسیٰ دَ جَوَابِ اَز وَا كُفْتُ: ”كَار و رِضَايِ خُدا اِيْنِي اَسْتَه كِه شُمُو دَمْرُو كَس كِه خُدا رِيِي كَدَه، اِيْمَان بِيْرِيْد.“

^{۳۰} اَوخْتَه اَوْنَا دَزُو كُفْتُ: ”پَس تُو چِي مَعْجَزَه مُونِي كِه مُو اُو رَه دِيْدَه دَز تُو اِيْمَان بِيْرِي؟ تُو چِيْز كَار بَلَدَه مُو اَنجَام مِيْدِي؟“^{۳۱} بَابَه كَلُونَاي مُو دَ بِيَابُو «مَنْ» رَه خُورْد، اَمُو رَقْم كِه نُوْشْتَه شُدَه، اُو اَز اَسْمُو دَز وَا نَان دَد تَاكِه بُوخُورَه.“^{۳۲} اَوخْتَه عيسیٰ دَز وَا كُفْتُ: ”مَا حَقِيْقَت رَه دَز شُمُو مُوْگَم، اُو مَوْسِي نَبُوْد كِه اَز اَسْمُو دَز شُمُو نَان دَد، بَلَكِه اَتَه مَه اَسْتَه كِه نَان حَقِيْقِي رَه اَز عَالَمِ بَالَه دَز شُمُو مِيْدِيَه.^{۳۳} چُون نَانِ خُدا اَمِي اَسْتَه كِه اَز عَالَمِ بَالَه نَاْزِل مَوْشَه و دَ دُنْيَا زَنْدِگِي مِيْدِيَه.“^{۳۴} اَوْنَا دَزُو كُفْتُ: ”مَوْلَا، اَزِي نَان هَمِيْشَه دَز مُو بَدِي.“^{۳۵} عيسیٰ دَز وَا كُفْتُ: ”مَا نَانِ زَنْدِگِي اَسْتُم؛ هَر كَسِي كِه دَ دِيْر اَز مَه بِيِيَه هَر كِرْزِ كُشْنَه نَمَوْشَه و هَر كَسِي كِه دَز مَه اِيْمَان بِيْرَه هَر كِرْزِ تَشْنَه نَمَوْشَه.“

^{۳۶} مَگَم اَمُو رَقْم كِه دَز شُمُو كُفْتُم، اَكْر چَه شُمُو مَرَه دِيْدِيْد، و لَه اِيْمَان نَمِيْرِيْد.^{۳۷} كَسَاي رَه كِه اَتَه اَسْمَانِي دَز مَه مِيْدِيَه، اَوْنَا طَرْفِ اَز مَه مِيِيَه و كَسَاي كِه طَرْفِ اَز مَه مِيِيَه، مَا هَر كِرْزِ اَوْنَا رَه رَد نَمُوْمُ.^{۳۸} مَا اَز عَالَمِ بَالَه نَاْزِل شُدُم، لِيكِن نَه بَلَدَه اَزِي كِه خَاسْت-و-اِرَادَه خُود رَه دَ جَاي بِيْرُم، بَلَكِه خَاسْت-و-اِرَادَه اَمْرُو رَه كِه مَرَه رِيِي كَدَه.^{۳۹} و خَاسْت-و-اِرَادَه اَمْرُو كِه مَرَه رِيِي كَدَه اِيْنِي اَسْتَه كِه تَمَامِ كَسَاي رَه كِه اُو دَز مَه دَدَه، مَا بَايْد هِيچ كُدَمِ اَز وَا رَه كَم نَكْنُم، بَلَكِه دَ رُوْزِ اَخْرَتِ اَوْنَا رَه زَنْدَه كُنْمُ.^{۴۰} چُون اِرَادَه اَتَه مَه اَمِي اَسْتَه كِه هَر كَسِي كِه سُونِ بَاچَه تُوخ كَنَه و دَزْشِي اِيْمَان بِيْرَه، اُو صَاْحِبِ زَنْدِگِي اَبْدِي شُنَه، و مَا اُو رَه دَ رُوْزِ اَخْرَتِ زَنْدَه مُوْمُ.“

^a ۱۹: ۶ دَ جَاي «تَقْرِيْبًا يَك سَاعَت» دَ زَبُوْنِ يُونَانِي «۲۵ يا ۳۰ دَوْرَه اِسْتَدِيْم» نُوْشْتَه يَه كِه دَوْرَه هَر اِسْتَدِيْم يَك صَد و نُوْدُوْدُو مِيْتَر اَسْتَه و تَقْرِيْبًا پَنَج يَا شَش كِيْلُوْمِيْتَر مَوْشَه.

۴۱ اوخته یهودیا مینه خو د باره ازو زنگ زنگ کد، چون او گفتند: "ما نانی استم که از عالم باله نازل شده." ۴۲ و اونا گفت: "آیا امی عیسی باچه یوسف نیبه که مو آته و آبه شی ره مینخشی؟ آلی او چطور موگه که 'ما از عالم باله آمدیم؟'" ۴۳ عیسی د جواب ازوا گفت: "قد یگدیگه خو زنگ زنگ نکنید. ۴۴ هیچ کس د دیر ازمه آمده نمیتنه، سوای که آته آسمانی که مره ری کده، او ره سون مه کش کنه و ما او ره د روز آخرت زنده مونم. ۴۵ د کتابای انبیا نوشته یه که 'اونا پگ شی د وسیله خدا تعلیم دده موشه'."

پس هر کسی که از آته آسمانی میشنوه و یاد میگیره سون ازمه میبه. ۴۶ هیچ کس آته آسمانی ره ندیده، بغير از کسی که از طرف خدا آسته؛ او آته ره دیده. ۴۷ ما حقیقت ره دز شمو موگم: هر کسی که دز مه ایمان بیره، زندگی ابدی نصیب شی موشه. ۴۸ ما نان زندگی استم. ۴۹ بابه کلونای شمو «من» ره د بیابو خورد، و له مرد. ۵۰ لیکن نانی که د اینجی آسته از عالم باله نازل شده و هر کسی که ازی بخوره نمومره. ۵۱ ما امو نان زنده استم که از عالم باله نازل شد؛ هر کسی که ازی نان بخوره همیشه زنده مومنه و نانی ره که ما بلده زندگی مردم دنیا میدم، جسم مه آسته.

۵۲ پس یهودیا قد یگدیگه خو جنجال ره شروع کده گفت: "چی رقم ای آدم میتنه که جسم خو ره دز مو بدیه تا مو بخوری؟" ۵۳ مگم عیسی دزوا گفت: "ما حقیقت ره دز شمو موگم، تا وختیکه شمو از جسم «باچه انسان» نخورید و از خون شی وچی نکنید د وجود خو زندگی ندرید. ۵۴^a هر کسی که جسم مره موخوره و خون مره وچی مونه، او زندگی ابدی دره و ما او ره د روز آخرت زنده مونم، ۵۵ چراکه جسم مه نان حقیقی و خون مه وچی کدنی حقیقی آسته. ۵۶ هر کسی که جسم مره موخوره و خون مره وچی مونه، او دز مه مومنه و ما دزو. ۵۷ امو رقم که آته زنده مره ری کده و ما د وسیله آته زنده استم، دمزی رقم هر کسی که جسم مره بخوره او ام د وسیله ازمه زنده مومنه. ۵۸ اینمی نانی آسته که از عالم باله نازل شده و رقم نانی نیبه که بابه کلونای شمو خورد، و له مرد. هر کسی که ای نان ره بخوره، او همیشه زنده مومنه." ۵۹ ای چیزا ره عیسی د کفرناحوم وختیکه د عبادتخانه تعلیم میدد، گفت.

۶۰ پس غدر پیروای شی وختی ای توره ره شنید، گفت: "ای گب کلو سخت آسته؛ کی میتنه که ای ره گوش کنه؟" ۶۱ مگم وختی عیسی احساس کد که پیروای شی د باره ازی توره زنگ زنگ مونه، او دزوا گفت: "آیا ای توره باعش رنجش شمو شده؟" ۶۲ پس اگه «باچه انسان» ره بنگرید که د جای سابقه خو باله مور، چی مونیید؟ ۶۳ روح آسته که زندگی میدیه، جسم کدم فایده ندره. تورای که ما قد شمو گفتیم روح و زندگی یه. ۶۴ مگم بعضی از شمو آسته که ایمان نمیره. "چون عیسی از اول میدنست که کدم کسا ایمان نمیره و کی او ره د گیر میدیه. ۶۵ اوخته او گفت: "امزی خاطر ما دز شمو گفتدم که هیچ کس د دیر ازمه آمده نمیتنه سوای که آته آسمانی امو توانایی ره دزو بدیه."

۶۶ بعد ازو غدر پیروای شی پس دور خورد و دیگه از دُمبال ازو نرفت. ۶۷ اوخته عیسی دمزو دوازه یار گفت: "نه که شمو ام میخاید بورید، یا نمورید؟" ۶۸ شمعون پترس د جواب شی گفت: "یا مولا، مو پیش کی بوری؟ تنها تو توره های زندگی ابدی دری، ۶۹ و مو ایمان اوردی و شتخته که تو امو مقدس خدا آستی." ۷۰ عیسی د جواب ازو گفت: "آیا ما شمو دوازه نفر ره انتخاب نکدیم؟ د حالیکه یکی از شمو شیطو آسته." ۷۱ ای ره د باره یهودا باچه شمعون اسخریوطی گفت، چون او یکی امزو دوازه یارا و کسی بود که عیسی ره د آینده د گیر میدد.

عیسی و برارون شی

۱ بعد ازی چیزا عیسی د جلیلیه گشت-و-گذار موكد و نمیخاست که د ملک یهودیه سفر کنه، چراکه یهودیا د قصد کشتن شی بود.

^a ۶:۵۳ بلده معنای امزی آیه د متی ۲۹-۲۶:۲۶ و یا لوقا ۲۰-۱۷:۲۲ رجوع کنید. ^b ۶:۵۷ «آته زنده» یعنی «خدا».

۲ امی که عید یهودیا، یعنی عید چپری ها نزدیک شد، ۳ برارای عیسی دزشی گفت: "اینجی ره ایله کو و د یهودیه بورو تا پیروای تو کارای ره که تو مونی بنگره، ۴ چون هر کسی که بخایه معلوم شنه، او تاشکی کار نمونه. اگه امی کارا ره مونی، خود ره د دنیا معلوم کو." ۵ حتی برارای شی ام دزشی ایمان نوردد. ۶ پس عیسی دزوا گفت: "وخت ازمه تا آلی ره نمده؛ مگم بلده شمو هر وخت مناسب آسته. ۷ دنیا از شمو نفرت نمونه، مگم از مه نفرت مونه، چراکه ما د باره ازو شاهدی میدم که کارای شی بد آسته. ۸ شمو دمزی عید بورید؛ ما آلی نمورم، چراکه وخت ازمه تا آلی ره پوره نشده." ۹ امی چیزا ره دزوا گفته د جلیلیه مند.

عیسی د اورشلیم

۱۰ لیکن بعد ازی که برارون شی بلده عید د اورشلیم رفت، او ام رفت، مگم نه برملا، بلکه تاشکی. ۱۱ یهودیا د روزای عید او ره موبالید و موگفت: "او د کجا بشه؟" ۱۲ د مینکل مردم د باره ازو کلو شک شکک بود؛ بعضی ها موگفت: "او یگ آدم خوب آسته." مگم دیگرون شی موگفت: "نه، او مردم ره گمراه مونه." ۱۳ مگم از ترس یهودیا هیچ کس د باره ازو برملا توره نموگفت.

۱۴ نیم عید تیر شد که عیسی د خانه خدا رفته تعلیم خو ره شروع کد. ۱۵ اوخته یهودیا خیر و منده گفت: "ای آدم چطور نوشته های مقدس ره موفامه، د حالیکه هرگز تعلیم نیافته؟" ۱۶ عیسی د جواب ازوا گفت: "تعلیمی که ما میدیم از مه نییه، بلکه امزو آسته که مره ری کده. ۱۷ اگه کسی بخایه خاست-و-اراده ازو ره د جای بیره، اوخته او د باره تعلیم ازمه موفامه که از طرف خدا آسته یا ما از پیش خود خو نقل موئم. ۱۸ کسی که از خود خو نقل مونه، او بزرگی خود خو ره میخایه، مگم کسی که بزرگی ری کونده خو ره طلب مونه، او آدم راست آسته و دزو ناراستی-و-بدی وجود ندره.

۱۹ آیا موسی شریعت ره دز شمو ندده؟ مگم هیچ کدم شمو شریعت ره د جای نمیرید. پس چرا د پشت یگ فرصت میگردید تا مره بکشید؟" ۲۰ مردم د جواب شی گفت: "تو جندی شدی؛ کی میخایه تو ره بکشه؟" ۲۱ عیسی د جواب ازوا گفت: "ما یگ معجزه کدم^۱ و پگ شمو خیر و مندید. ۲۲ د حالیکه موسی حکم ختنه ره دز شمو دد -- البته او نه از موسی، بلکه از بابله کلونا منده -- و شمو یگ آدم ره د روز آرام ختنه مونیید، ۲۳ پس اگه یگ آدم د روز آرام ختنه موشه تاکه شریعت میده نشنه، چرا شمو بخاطری که ما تمام جسم یگ آدم ره د روز آرام شفا ددیم د بله مه قار آستید؟ ۲۴ قضاوت ظاهری نکنید، بلکه صادقانه قضاوت کنید!"

۲۵ بعضی مردم اورشلیم گفت: "آیا ای امو آدم نییه که اونا میخایه او ره بکشه؟ ۲۶ اینه، ای خو برملا توره موگیه و اونا او ره هیچ چیز نموگه. نه که کته کلونا واقعاً میدنه که ای امو مسیح آسته، یا نمیدنه؟ ۲۷ ولی مو میدنی که او از کجا یه. د عین حال وختیکه مسیح ظهور مونه هیچ کس پی نموفته که او از کجا آمده." ۲۸ اوخته عیسی که د خانه خدا درو تعلیم میدد د آواز بلند اعلان کده گفت: "شمو مره مینخشید و ام خبر درید که از کجا استم. ما از پیش خود خو نمیدیم، لیکن امو که مره ری کده حق آسته و شمو او ره نمینخشید. ۲۹ ما او ره مینخشتم، چراکه ما از طرف ازو آمدیم و او مره ری کده." ۳۰ بخاطر امزی توره ها اونا میخاست او ره دستگیر کنه، مگم هیچ کس د بله ازو دست نندخت، چراکه هنوز وخت شی نرسیدد.

^a ۷:۲۱ ازی که عیسی د روز آرام، یعنی د روز شمه معجزه کدد، بلده پگ ازوا عجیب معلوم شد، چون نظر د شریعت موسی د روز آرام هیچ کس حق هیچ کار ره نداشت.

کوشش بلده گرفتار کدون عیسی

۳۱ دَ عینِ حال از مینکلِ مردُمِ غدر کسا دزُو ایمان اُورد و گُفت: "وختیکه مسیح ظهور مونه، آیا او ازی آدم کده کلوتر معجزه مونه؟" ۳۲ فریسیا امو چیزای ره که مردُم دَ باره عیسی شُک شُک کده مَوگُفت شِنید و پیشوایونِ عالی مقام و فریسیا چند پیره دار ره ریی کد تاکه او ره دستگیر کنه. ۳۳ اوخته عیسی گُفت: "بلده یگ مدتِ دیگه قد شمو اَسْتُم و بعد ازو دَ دیر امزو مورم که مره ریی کده. ۳۴ دَ اُو عَیت شمو مره موبالید، مگم پیدا نمیتنید و دَ جایی که ما اَسْتُم، شمو آمده نمیتنید." ۳۵ پس یهودیا قد یگدیگه خُو گُفت: "ای آدم دَ کجا ریی یه که مو او ره پیدا نمیتنی؟ نه که میخایه دَ پیش یهودیای بوره که دَ مینکل یونانیا تیت پَرَک آسته تا دَ یونانیا تعلیم بدیه، یا نموره؟ ۳۶ خَی اُو چی مقصد دره که مَوگیه: 'شمو مره موبالید، ولے پیدا نمیتنید' و ام مَوگیه، 'دَ جایی که ما اَسْتُم شمو آمده نمیتنید؟'"

۳۷ دَ روز آخرِ عید، یعنی دَ روز بزرگ، عیسی ایسته شد و اعلان کده گُفت: "کسی که تَشنه یه، بیل که دَ دیر ازمه بییه و وچی کنه. ۳۸ کسی که دَ زمه ایمان بیره، امو رقم که نوشته های مُقدَّس مَوگیه، از درونِ ازو جوی های آب حیات جاری موشه." ۳۹ ای ره دَ باره روح اَلْقُدس گُفت، چون هر کسی که دَ زو ایمان بیره روح اَلْقُدس دَ زشی دده موشه. ولے روح اَلْقُدس تا هنوز عطا نَشُد، چراکه عیسی تا اُو عَیت دَ بزرگی -و- جلال خُو نرسیدد.

۴۰ بعضی کسا از مینکلِ مردُم وختیکه امی تورا ره شنید، گُفت: "دَ راستی، ای آدم امو پیغمبر آسته." ۴۱ بعضی مردُم دیگه گُفت: "ای آدم امو مسیح آسته." و یگ تعدادِ دیگه گُفت: "مسیح خُو از جلیلیه نمیه، یا مییه؟" ۴۲ آیا نوشته های مُقدَّس نَگُفته که مسیح از نسلِ داوود و از بیت-لَحَم مییه، از آغیلی که داوود دَ اُونجی زندگی مَوکد؟" ۴۳ پس از خاطر عیسی دَ بَینِ مردُم تفرقه اُفتد. ۴۴ بعضی ازوا میخاست که او ره دستگیر کنه، مگم هیچ کس دَ بَله ازو دست نندخت.

بے ایمانی کته کلونای یهود

۴۵ وختیکه پیره دارا دَ دیر پیشوایونِ عالی مقام و فریسیا پس آمد، اونا از پیره دارا پُرسان کده گُفت: "چرا او ره نوردید؟" ۴۶ پیره دارا دَ جواب ازوا گُفت: "تا آلی ره هیچ کس رقمِ امزی آدم وری توره نَگُفته." ۴۷ اوخته فریسیا دزوا گُفت: "نه که شمو ام گمراه شدید، یا نَشُدید؟" ۴۸ آیا یکی از کته کلونا یا فریسیا دزُو ایمان اُورده؟ نه! ۴۹ لیکن امی مردُم که شریعت ره نموفامه لعنتی آسته." ۵۰ نیقودیموس، امو آدم که شاو پیش عیسی آمدد و یکی ازوا بود گُفت: ۵۱ "آیا شریعتِ ازمو دَ بَله یگو کس فتوا میدیه، بدونِ ازی که توره شی ره بشنوه و بدنه که چیز کار کده؟" ۵۲ اونا دَ جواب ازو گُفت: "نه که تو ام از جلیلیه آستی، یا نیستی؟ خوب تحقیق کو و توخ کو که هیچ پیغمبر از جلیلیه ظهور نکده."

۵۳] اوخته هر کس دَ خانه خُو رفت،

خاتونی که دَ بدکاری گرفتار شد

۱ مگم عیسی دَ کوه زَبُتون رفت. ۲ روزِ دیگه شی صباح گاه، او بسم دَ خانه خُدا آمد. دَ اُونجی تمامِ مردُم دَ پیش شی جَم شد و او تاه ششسته دَ تعلیم ددونِ ازوا شروع کد. ۳ دَمَزو عَیت عالِمای دین و فریسیا یگ خاتو ره که دَ زناکاری گرفته شدد اُورد. اونا او ره دَ غولِ مردُم ایستلجی کد ۴ و دَ عیسی گُفت: "استاد، ای خاتو دَ حین زنا گرفته شده. ۵ دَ مطابقِ شریعت، موسی حُکم دده که ای رقم خاتونو باید سنگسار شنه. آلی تو دزی باره چی مَوگی؟" ۶ اونا ای توره ره بلده امتحان دَ عیسی گُفت تاکه دَ خلاف شی یگو دَلیل پیدا کنه. لیکن عیسی سر خُو ره تا اندخته قد ناخون خُو دَ

^a ۷:۵۳ بعضی نسخه های قدیمی و معتبر از ۷:۵۳ تا ۸:۱۱ ره ندره.

زمی نوشته مُوكد. ^۷ وختیکه اونا دَرَو سوال کده مورفت، عیسیٰ یگ دفعه سر خُو ره باله کد و گُفت: "اُمُو کس که دَ بَین شُمُو بے گناه یه، سنگِ اولِ ره اُمُو پزنه." ^۸ و بسم سر خُو ره تاه آندخته دَ زمی دَ نوشته کدو شد. ^۹ وختیکه اونا ای توره ره شنید از پیرترین شروع شد و پگِ ازوا، یکه یکه بُر شده رفت و دَ آخر فقط عیسیٰ و اُمُو خاتو که دَ غول ایسته بُود مند. ^{۱۰} اوخته عیسیٰ خود ره رُست کده دَزُو گُفت: "او خاتو، اونا کُجا شد؟ آیا هیچ کس تُو ره محکوم نکد؟" ^{۱۱} خاتو گُفت: "نه صاحب، هیچ کس." پس عیسیٰ گُفت: "ما ام تُو ره محکوم نمونم. دَ راهِ خُو بورُو و بعد ازی دیگه گناه نکو." ^{۱۲}

عیسیٰ نُورِ دُنیا آسته

^{۱۲} عیسیٰ بسم دَ مردُم گُفت: "ما نُورِ دُنیا آستم. کسی که از مه پیروی کنه دَ تریکی پای نَمیله، بلکه نُورِ زندگی میدشته بشه." ^{۱۳} اوخته فریسیا دَزُو گُفت: "تُو دَ باره خود خُو شاهدی میدی؛ شاهدی تُو راست نییه." ^{۱۴} عیسیٰ دَ جواب ازوا گُفت: "حتی اگه ما دَ باره خود خُو شاهدی میدم، شاهدی مه راست آسته، چراکه ما خبر دَرُم از کُجا آمدیم و دَ کُجا مورم. مگم شُمُو خبر ندرید که ما از کُجا آمدیم و دَ کُجا مورم." ^{۱۵} شُمُو دَ مطابقِ فکرِ انسانی خُو قضاوت مَونید. ما هیچ کس ره قضاوت نمونم. ^{۱۶} ولے اگه ما قضاوت ام کنم، قضاوت مه صحیح آسته، چراکه ما دَ قضاوت کدو تنها نییم، بلکه ما و آته آسمانی که مَره ری کده قتی قضاوت مونی. ^{۱۷} دَ شریعت شُمُو نوشته یه که شاهدی دُو نفر دَ باره یگو چیز راست آسته. ^{۱۸} ما خود مه دَ باره خُو شاهدی میدم و آته که مَره ری کده، اُو ام دَ باره مه شاهدی میدیه. ^{۱۹} اوخته اونا دَزُو گُفت: "آته تُو کُجا یه؟" عیسیٰ دَ جواب ازوا گُفت: "شُمُو نه مَره مینخشید و نه آته مَره. اگه مَره مینخشید آته مَره ام مینخشیدید." ^{۲۰} ای توره ها ره عیسیٰ دَ بیت‌المالِ خانه خُدا دَ حالیکه مردُم ره تعلیم میدد، گُفت. ولے هیچ کس اُو ره گرفتار نکد، چراکه وخت شی هنوز نرسیدد.

عیسیٰ از رفتو دَ عالمِ باله توره مُوگه

^{۲۱} پس عیسیٰ بسم دَزوا گُفت: "ما مورم و شُمُو مَره موبالید و دَ گناه خُو مومرید. دَ جایی که ما مورم شُمُو آمده نَمیتنید." ^{۲۲} بعد ازو یهودیا دَ بَین خُو گُفت: "اُو کو خود کُشی نمونه، یا مُوکنه؟ چون اُو مُوگه که 'دَ اُو جای که ما مورم شُمُو آمده نَمیتنید.'" ^{۲۳} عیسیٰ دَزوا گُفت: "شُمُو دَ عالمِ پایین تعلق درید و ما دَ عالمِ باله؛ شُمُو ازی دُنیا آستید، ولے ما ازی دُنیا نییم." ^{۲۴} امزی خاطر ما دَز شُمُو گُفتُم که شُمُو دَ گناه های خُو مومرید. اگه باور نکنید که ما اُمُو آستم، ^b شُمُو دَ گناه های خُو مومرید." ^{۲۵} اونا دَزُو گُفت: "تُو کی آستی؟" عیسیٰ دَزوا گُفت: "اُمُو که از اول قد شُمُو گُفتُم." ^{۲۶} ما چیزای غدر دَرُم که دَ باره از شُمُو بگم و قضاوت کنم. لیکن اُمُو که مَره ری کده حق آسته و تورای که ما ازو شنیدیم اونا ره دَ دُنیا مُوگم." ^{۲۷} مگم مردُم نموفامید که اُو دَ باره آته آسمانی دَزوا مُوگیه. ^{۲۸} پس عیسیٰ گُفت: "وختیکه شُمُو «باچه انسان» ره باله کدید اُو غیت موفامید که ما اُمُو آستم و ما هیچ کار ره خودسرانه نمونم، بلکه چیزای ره که آته آسمانی دَز مه یاد دده، اونا ره دَز شُمُو مُوگم." ^{۲۹} اُمُو که مَره ری کده قد از مه قتی آسته. اُو مَره تنها نه ایشته، چون ما همیشه کارای ره انجام میدیم که باعثِ خوشی و رضایتِ ازو موشه."

^a ۸:۱۱ بعضی نسخه های قدیمی و معتبر از ۷:۵۳ تا ۸:۱۱ ره ندره. ^b ۸:۲۴ بلده فامیدون «ما اُمُو آستم» دَ کتابِ خُروج فصل ۳ آیه ۱۴ رُجوع کنید.

آزادی از گناه

۳۰ وختیکه عیسیٰ امو توره ها ره گُفت، عَدر مردُم دَزُو ایمان اُورد. ۳۱ پس اُو دَمَزُو یهودیای که دَزُشی ایمان اُوردد گُفت: "اگه شُمُو دَ کلامِ ازمه پایبند بُمَید، شُمُو پیرِوایِ واقعی مه موشید ۳۲ و حقیقت ره موفامید و حقیقت شُمُو ره آزاد مونه. " ۳۳ اونا دَزُو گُفت: "مو اولادِه ابراهیم اَستی و هیچ وخت غلامِ کس نَبودے. پس چطور مَوگی که 'شُمُو آزاد موشید؟'" ۳۴ عیسیٰ دَ جواب ازوا گُفت: "ما حقیقت ره دَز شُمُو مَوگم، هر کسی که گناه کُنه، اُو بنده گناه اَسته. ۳۵ غلامِ بلده تمامِ عُمَر دَ خانِه صاحبِ خُو نَمونه، مگم باچه همیشه دَ خانه مونه. ۳۶ پس اگه باچه شُمُو ره آزاد کُنه، شُمُو واقعا آزاد موشید.

۳۷ ما میدنم که شُمُو اولادِه ابراهیم اَستید، لیکن شُمُو دَ پُشتِ یگ فرصت میگردید تا مَره بکشید، چراکه کلامِ ازمه دَ سینه شُمُو جای ندره. ۳۸ چیزای ره که ما دَ حُضورِ آته خُو دیدیم دَز شُمُو مَوگیم و شُمُو ام چیزای ره که از آته خود خُو شنیدید، انجام میدید. " ۳۹ اونا دَ جواب شی گُفت: "آته از مو ابراهیم اَسته. " عیسیٰ دَزوا گُفت: "اگه اولادِه ابراهیم موبودید، شُمُو رقمِ ازو وری عمل موكدید. ۴۰ ما آدمی اَستُم که تورای حقیقت ره که از خُدا شنیدیم دَز شُمُو گُفتیم، مگم آلی شُمُو دَ پُشتِ یگ فرصت میگردید تا مَره بکشید؛ ابراهیم ای کارا ره نَموکد. ۴۱ شُمُو کارای آته خود ره مونیید. " اونا دَزُو گُفت: "مو حرامزاده نیستی؛ مو فقط یگ آته دَری که اُو خُدا اَسته. " ۴۲ عیسیٰ دَزوا گُفت: "اگه خُدا آته شُمُو موبود، شُمُو مَره دوست میدشتید، چراکه ما از طرفِ خُدا ریی شدیم و امدیم. ما از پیشِ خود خُو نه امدیم، بلکه خُدا مَره ریی کده. ۴۳ بچی توره مَره پی نَموبرید؟ چراکه طاقتِ شنیدون توره مَره ندرید. ۴۴ شُمُو از آته خُو اِلیس اَستید و میخاهید آرزوهای آته خُو ره پوره کُنید. اُو از شروعِ یگ قاتلِ بود و دَ راستی-و-حقیقت پایبند نییه، چراکه راستی دَزُو هیچ وجود ندره. هر عَیتیکه دروغ مَوگه، اُو از ذاتِ خود خُو نقل مونه، چُون اُو دروغگوی و آته هر قِسمِ دروغ اَسته. ۴۵ مگم ما که حقیقت ره مَوگم شُمُو دَز مه باور نَمونید. ۴۶ کدَم از شُمُو میتنه مَره بخاطرِ یگو گناه محکوم کُنه؟ پس اگه ما راست مَوگم چرا دَز مه باور نَموکنید؟ ۴۷ کسی که از خُدا یه تورای خُدا ره میشنوه. دلیلی که شُمُو تورای خُدا ره نَمیشنوید ای اَسته که شُمُو از خُدا نیستید."

۴۸ یهودیا دَ جواب ازو گُفت: "آیا مو دُرست نَگفتی که تُو یگ سامری و جندی اَستی؟" ۴۹ عیسیٰ دَ جواب ازوا گُفت: "ما جندی نییم، بلکه دَ آته خُو احترام مَونم، و له شُمُو دَز مه بے احترامی مونیید. ۵۰ ما دَ طلبِ بزرگی بلده خود خُو نییم؛ مگم یگ دیگه طلبگارِ بزرگی مه اَسته که اُو قضاوت کُننده یه. ۵۱ ما حقیقت ره دَز شُمُو مَوگم، کسی که از کلامِ مه اطاعت کُنه، اُو هرگز روی مَرگ ره نَمینگره. " ۵۲ یهودیا دَزُو گُفت: "آلی مو فامیدی که تُو جندی اَستی. ابراهیم فوت کد و تمامِ پیغمبرِا مُرد، و له تُو مَوگی 'هر کسی که توره مَره نگاه کُنه، اُو هرگز مَرگ ره نَمیچشه. ' ۵۳ تُو خُو از آته مو ابراهیم که فوت کد و از پیغمبرای که مُرد بزرگتر نیستی، یا اَستی؟ تُو خود ره چی فکر مونی؟" ۵۴ عیسیٰ گُفت: "اگه ما خود ره بزرگ و مُعتبر نشو بدم، بزرگی مه هیچ چیز نییه. مگم آته مه، امو که شُمُو خُدا خُو مَوکید، اُو مَره بزرگی-و-جلال میدیه ۵۵ و شُمُو اُو ره نَمینخشید، لیکن ما اُو ره مینخشم. اگه بگم که اُو ره نَمینخشم ما ام رقمِ از شُمُو آلی دروغگوی موشم. مگم ما اُو ره مینخشم و از کلامِ شی اطاعت مَونم. ۵۶ آته شُمُو ابراهیم خوش بود که روز امدون مَره دَری دُنیا بنگره. اُو امو روز ره دید و خوشحال شد. " ۵۷ پس یهودیا بسمِ دَزُو گُفت: "تُو تا آلی ره پنجاه ساله نَشُدے، چطور ابراهیم ره دیدی؟" ۵۸ عیسیٰ دَزوا گُفت: "ما دَز شُمُو راست مَوگم، پیش ازی که ابراهیم تَوُلدِ شُنه، «ما اَستُم!»" ۵۹ پس اونا سنگا ره گرفت تا که عیسیٰ ره بزنه، مگم اُو خود ره تاشه کد و از خانِه خُدا بُر شده رفت.

یگ آدم کور پینا موشه

9

١ د حالیکه او ریبی بود، یگ آدم ره دید که از رحم آبه خو کور د دنیا آمدد. ٢ یارای شی ازو پُرسان کده گفت: "اُستاد، گناه کی بوده که ای آدم کور تولد شده؟ از خود شی یا از آته و آبه شی؟" ٣ عیسی د جواب ازوا گفت: "نه ای آدم گناه کده و نه آته و آبه شی، بلکه ای کور تولد شده تا کارای خُدا د وسیله شی برملا شنه. ٤ تا وختیکه روز آسته، مو باید کارای امزو ره انجام بدی که مره ریبی کده. شاو مییه و د او غیت هیچ کس کار کده نمیتنه. ٥ تا وختیکه ما د دنیا آستُم، نُور دنیا آستُم." ٦ ای چیزا ره که گفت، د بله زمی تَف کد و قد تَف خو یگ مقدار لی جور کده د بله چیمای ازو آدم کور ملید ٧ و دزو گفت: "بورو، چیمای خو ره د حوض سیلوحا بشوی." «سیلوحا» یعنی «زیبی شده». پس او رفته چیمای خو ره شُشت و پینا شده پس آمد.

٨ همسایه گو و کسای که پیش ازو او ره بحیث یگ گدایگر کور مینخشید، قد یگدیگه خو گفت: "آیا ای امو آدم نییه که ششته گدایگری موكد؟" ٩ بعضی ها گفت: "امو آسته." ولی بعضی های دیگه شی گفت: "نه، او نییه، مگم رقم امزو آلی آسته." لیکن او خود شی گفت: "ما امو آدم آستُم." ١٠ اوخته اونا ازو پُرسان کده گفت: "پس چیمای تو چطور پینا شد؟" ١١ او د جواب ازوا گفت: "امو آدم که عیسی نام دره، گل جور کده د بله چیمای مه ملید و دز مه گفت که 'بورو، د حوض سیلوحا بشوی.' پس ما رفته شُشتُم و پینا شُدُم." ١٢ اوخته اونا دزو گفت: "او نفر د کجا آسته؟" او گفت: "ما چی خبر درم!"

سوال و جواب فریسیا د باره شفای آدم کور

١٣ اونا امو آدم ره که سابق کور بود، د پیش فریسیا بُرد. ١٤ دمزو روز که عیسی گل جور کده چیمای ازو آدم ره پینا کدد، روز آرام بود. ١٥ پس فریسیا ام ازو نفر پُرسان کده گفت: "چطور پینا شدی؟" و او دزوا گفت: "عیسی د بله چیمای مه گل ملید، ما شُشتُم و آلی مینگرُم." ١٦ اوخته بعضی از فریسیا گفت: "ای آدم از طرف خُدا نییه، چراکه روز آرام ره احترام نکده." لیکن دیگای شی گفت: "یگ آدم گناهکار چطور میتنه ای رقم معجزه کنه؟" پس اونا منه خو دُو شق شد. ١٧ اونا بسم از آدمی که سابق کور بود پُرسان کده گفت: "تو د باره امزو آدم چی موگی، امو که چیمای تو ره واز کده؟" او گفت: "او یگ پیغمبر آسته."

١٨ مگم یهودیا باز ام د توره ازو باور نکد که او کور بوده و پینا شده، تا غتیکه آته و آبه ازو آدم پینا شده ره کوی کد ١٩ و ازوا پُرسان کده گفت: "آیا امی باچه شمو آسته که موگید کور د دنیا آمده؟ پس آلی چطور مینگره؟" ٢٠ آته و آبه شی د جواب ازوا گفت: "مو میدنی که ای باچه مو آسته و کور د دنیا آمده. ٢١ مگم ای که آلی او چطور مینگره، مو خبر ندی و ای ره ام نمیدنی که کی چیمای شی ره واز کده. از خود شی پُرسان کنید. او جوان شده؛ جواب خو ره خود شی میدیه." ٢٢ امی توره ره آته و آبه شی از ترس یهودیا گفت، چون یهودیا گاه موافقت کدد که اگه کسی اقرار کنه که عیسی امو مسیح آسته، او ره از عبادت خانه بر مونه. ٢٣ امزی خاطر آته و آبه شی گفت: "او جوان شده، از خود شی پُرسان کنید."

٢٤ پس اونا دفعه دوم امو آدم ره که سابق کور بود، کوی کده گفت: "خُدا ره ستایش-و-تمجید کو! مو میدنی که امو آدم یگ آدم گناهکار آسته." ٢٥ او د جواب ازوا گفت: "ما نموفامم که او یگ آدم گناهکار آسته یا نه. لیکن یگ چیز ره ما میدنم: ما کور بودم و آلی مینگرُم." ٢٦ اونا دزو گفت: "او قد ازتو چی کار کد؟ چطور چیمای تو ره واز کد؟" ٢٧ او د جواب ازوا گفت: "ما پیشتر دز شمو گفتُم، مگم شمو گوش نکدید. چرا میخاهید که دوباره بشنوبید؟ نه که شمو ام میخاهید پیرو ازو شنید، یا نموشید؟" ٢٨ اوخته اونا او ره دوزده گفت: "تو پیرو امزو آدم آستی! مو پیروای موسی

ی. ۲۹. مو میدنی که خُدا قد مُوسیٰ توره گُفته، لیکن دَ باره امزو آدم، مو نموفامی که از کُجا آمده. ۳۰ آدمی که سابق کور بُود دَ جوابِ ازوا گُفت: ”ای یگ گپ عجیب آسته که شُمو پی نموفتید او از کُجا آمده، دَ حالیکه او چیمای مَره واز کده. ۳۱. مو میدنی که خُدا دُعای آدم گُناهکار ره نِیشنوه، مگم کسی که خُدا ره عبادت مونه و خاست-و-اراده ازو ره دَ جای میره، دُعای ازو شخص ره میشنوه. ۳۲. از ابتدای عالم تا آلی ره شنیده نَشده که یگو کس چیمای آدمی ره که کور دَ دُنیا آمده، واز کُنه. ۳۳. اگه ای آدم از طرف خُدا نمو بُود، هیچ کاری کده نمی تَنست. ۳۴. فریسیا دَ جوابِ ازو گُفت: ”تو که کاملاً دَ گناه تَوُلد شُدی، آیا تو مو ره تعلیم میدی؟“ پس اونا او ره ازونجی بُر کد.

۳۵. وختی عیسیٰ خبر شد که اونا امو آدم ره بُر کده، او امو نفر ره پیدا کده گُفت: ”آیا تو دَ «باچه انسان» ایمان دَری؟“

۳۶. او نفر دَ جوابِ شی گُفت: ”صاحب، او کی آسته، تاکه ما دَزشی ایمان بیرم؟“ ۳۷. عیسیٰ دَزو گُفت: ”تو او ره امی آلی مینگری و او کسی آسته که قد ازتو دَزو توره مَوگیه. ۳۸. او گُفت: ”یا مولا، ما ایمان اوردم،“ و عیسیٰ ره سَجده کد.

۳۹. اوخته عیسیٰ گُفت: ”ما بلده قضاوت دَ ای دُنیا آمدم تا کسای که کور آسته بینا شُنه و کسای که خود ره بینا فکر مونه، کور شُنه.“ ۴۰. بعضی از فریسیا که قد شی یگ جای بُود و ای چیزا ره شنید، گُفت: ”آیا تو مَوگی که مو ام کور آستی؟“ ۴۱. عیسیٰ دَزوا گُفت: ”اگه شُمو کور موبوید گناه شُمو نَبود، لیکن آلی که شُمو مَوگید مَو مینگری، گناه شُمو باقی مومنه.“

مَثَلِ چوپونِ نیکو

۱. ”ما حقیقت ره دَز شُمو مَوگم، نفری که از درگه دَ قوتونِ گوسپندو دَر نَمییه، بلکه از یگو راهِ دیگه باله شُده داخل موشه، او دُز و قُلغی آسته. ۲. مگم کسی که از درگه دَر مییه، او چوپونِ امزو گوسپندو یه. ۳. دَمزو نفر درگه وان درگه ره واز مونه و گوسپندو آواز ازو ره میشنوه و او گوسپندوی خُو ره نام گِرَفته کوی مونه و اونا ره بُرو موبره. ۴. غیتیکه گوسپندوی خُو ره بُرو موبره، او پیش پیش ازوا موره و گوسپندو او ره دُمبال مونه، چراکه اونا آواز شی ره مینخشه. ۵. اونا از پس یگو نفر بیگنه نموره، بلکه ازو تور مَوخوره، چراکه اونا آواز بیگنه گو ره مینخشه.“ ۶. عیسیٰ امی مَثَل ره دَزوا نقل کد، مگم اونا امو چیزا ره که او گُفت، نفامید.

۷. پس عیسیٰ بسم گُفت: ”ما حقیقت ره دَز شُمو مَوگم، ما درگه گوسپندو آستم. ۸. تمام کسای که از مه پیش آمد، دُز و قُلغی بُود؛ امزی خاطر گوسپندو دَ توره ازوا گوش نکد. ۹. ما درگه آستم، هر کسی که از طریقِ ازمه داخل بییه، او نجات پیدا مونه و بُرو و دَرُو رفته علفچَر پیدا مونه. ۱۰. دُز تنها بلده دُزی کدو، کُشتو و بیرو کدو مییه؛ و له ما بلده ازی آمدم تاکه اونا زندگی دَشته بَشه و از زندگی کاملِ برخوردار شُنه.

۱۱. ما چوپونِ نیکو آستم؛ چوپونِ نیکو جان خُو ره دَ راهِ گوسپندو میدیه. ۱۲. مگم یگ کِراکارِ که چوپو نییه و گوسپندو مَرَبوط شی نموشه، او آمَدونِ گُرد ره مینگره، و له گوسپندو ره ایله کده دوتا مونه و گُرد دَ سرِ ازوا حمله کده اونا ره تیت پَرک مونه. ۱۳. امو کِراکار دوتا مونه، چراکه او یگ کِراکار آسته و دَ غَمِ گوسپندو نییه.

۱۴. ما چوپونِ نیکو آستم و گوسپندوی خُو ره مینخشم و گوسپندوی مه مَره مینخشه، ۱۵. امو رقمیکه آته آسمانی مَره مینخشه و ما آته آسمانی ره مینخشم. و ما جان خُو ره دَ راهِ گوسپندو میدیم. ۱۶. ما گوسپندوی دیگه ام دَرُم که اونا ازی قوتو نییه. ما باید اونا ره ام بیرم و اونا آواز مَره میشنوه. اوخته اونا یگ رمه موشه و یگ چوپو میدشته بَشه.

۱۷. آته آسمانی امزی خاطر مَره دوست دَره که ما جان خُو ره میدم تا او ره دوباره پس بگیری. ۱۸. هیچ کس ای ره از مه نَمیگیره، بلکه ما خود مه ای ره میدم. ما اختیار دَرُم که ای ره بدیم و اختیار دَرُم که ای ره دوباره بگیری. ای حُکم ره آته مه دَز مه دده.“

۱۹ از خاطرِ امزی توره‌ها یهودیا بسم دَ بَینِ حُو تقسیم شد. ۲۰ عَدَرِ نفرِا از مینکلِ ازوا گُفت: "اُو جندی یه و دیونگی مونه؛ چرا شُمو توره ازو ره گوش مونیید؟" ۲۱ دیگرِو گُفت: "ای توره‌ها از آدم جندی نییبه. چن نَمیتنه که چیمای آدم کور ره واز کنه، یا میتنه؟"

یهودیا عیسی ره بسم رد مونه

۲۲ دَمَرُو غَیتِ عَیدِ وَقَفِ^a قُربانگاه دَ اورشلیم رسید. وخت ام زمستو بود ۲۳ و عیسی دَ خانه خُدا طرفِ بَرَنده سُلیمان قَدَم میزد. ۲۴ اوخته یهودیا دَ گردِ شی جَم شده گُفت: "تا چی غَیتِ مو ره اندر شک میلی؟ اگه تُو مسیح^b آستی، دَز مو واضح بگی." ۲۵ عیسی دَ جوابِ ازوا گُفت: "ما دَز شُمو گُفتم و شُمو باور نَمونید. کارای که ما دَ نامِ آتِه حُو مَونم، اونا دَ باره مه شاهدی میدیه. ۲۶ لیکن شُمو باور نَمونید، چراکه شُمو از جُمِلِه گوسپندوی مه نیید. ۲۷ گوسپندوی مه آواز مَره میسنوه و ما اونا ره مینخشم و اونا از پُشت مه میبه ۲۸ و ما دَزوا زندگی ابدی میدم و اونا هیچ وخت از بَینِ نَموره و هیچ کس ام اونا ره از دِست مه گِرِفته نَمیتنه. ۲۹ آتِه مه که از پگ کده بزرگتر آسته، اونا ره دَز مه دده و هیچ کس نَمیتنه که اونا ره از دِستِ آتِه آسمانی بگیریه. ۳۰ ما و آتِه یگ آستی."

۳۱ یهودیا بسم سِنگا ره جَم کد تا اُو ره سنگسار کنه. ۳۲ عیسی دَ جوابِ ازوا گُفت: "ما عَدَرِ کارای خُوب از طرفِ آتِه آسمانی دَز شُمو نشو ددم. از خاطرِ کُدمِ ازوا شُمو مَره سنگسار مونیید؟" ۳۳ یهودیا دَ جوابِ شی گُفت: "بلده کارای خُوب تُو، تُو ره سنگسار نَمونی، بلکه از خاطرِ کُفرگویی تُو، چون تُو که یگ انسان آستی، دعوی خُدایی مونی." ۳۴ عیسی دَ جوابِ ازوا گُفت: "آیا دَ شریعتِ شُمو امی رقم نوشته نییبه که 'ما گُفتم، شُمو خُدا یو آستید؟' ۳۵ امکان ندره که کلامِ خُدا باطل شنه. اگه خُدا کسای ره که کلامِ خُدا بلده ازوا نازل شد، خُدا یو گُفت، ۳۶ آیا شُمو کسی ره که آتِه آسمانی تقدیس کده دَ ای دُنیا ری کد، کُفرگوی مَوکید، فقط بخاطری که ما گُفتم: 'ما باچه خُدا آستم؟' ۳۷ اگه ما کارای آتِه حُو ره نَموکم، دَز مه ایمان نییرید. ۳۸ لیکن اگه ما مَونم، حتی اگه دَز مه ایمان نَمیرید، دَ کارای مه ایمان بییرید، تا بدیند و بُغامید که آتِه دَز مه وجود دره و ما دَ آتِه." ۳۹ پس اونا بسم کوشش کد که اُو ره گِرِفتر کنه، مگم اُو خود ره از دِستِ ازوا خطا دده رفت.

۴۰ عیسی دُوباره دَ اُو لبِ دریای اُردن رفت، دَمَرُو جای که یحیی دَ زمانای پیش عُسَلِ تعمید میدد و اُو دَ اُمونجی مند. ۴۱ دَ اُونجی عَدَرِ مَرُدَمِ پیش شی آمده گُفت: "یحیی هیچ مُعجزه نکد، مگم هر چیزی که یحیی دَ باره امزی آدم گُفت، حقیقت پیدا کد." ۴۲ و عَدَرِ مَرُدَمِ دَ اُونجی دَزُو ایمان اُورد.

قوت و زنده شدون ایلعازر

۱ یگ آدم دَ نامِ ایلعازر ناجور بود. اُو از بیتِ عَنیا، یعنی از اَغیلِ مَریم و خوار شی مَرتا بود. ۲ ای اُمو مَریم بود که روغو ره دَ بله پایای مَولا شیو کُدد و پایای شی ره قد موی حُو پاک کُدد؛ و فَعَلًا برار شی ایلعازر ناجور بود. ۳ اوخته اُمو دُو خوارو دَ عیسی پیغام ری کده گُفت: "یا مَولا، اُمو کسی ره که تُو دوست دری، اُو ناجور آسته." ۴ وختیکه عیسی امی خبر ره شنید، گُفت: "ای ناجوری کُشتنی نییبه، بلکه بلده ازی آسته که بزرگی-و-جلالِ خُدا ظاهر شنه، و تا باچه خُدا دَ وسیله امزی واقعه بزرگی-و-جلالِ پیدا کنه." ۵ عیسی مَرتا و خوار شی ره قد ایلعازر دوست دشت. ۶ وختی عیسی شنید که ایلعازر ناجور آسته، اُو دُو روز دیگه ام دَمَرُو جای که بود، مند. ۷ بعد اَزُو دَ یارای حُو گُفت: "بیید، بسم دَ منطقه یهودیه بوری." ۸ یارای شی دَزُو گُفت: "اُستاد، کلو وخت نَموشه که یهودیا میخاست تُو ره" ۱۰:۲۲^a امی عید ره دَ زبونِ عبرانی «خُوکا» مَوکیه و تقریباً دَ سالِ ۱۶۵ پیش از میلادِ مسیح دَ وجود آمد. ۱۰:۲۴^b «مسیح» یعنی اِنتخاب شده خُداوند.

سنگسار کنه. بسم میخاهی د اُونجی بوری؟^۹ عیسی د جواب ازوا گُفت: "آیا د یگ روز دوازده ساعت روشنی نییه؟ اگه یگو نفر د روشنی روز راه بوره او پیش-پایی نمُوخوره، چراکه او نُور ازی دُنیا ره مینگره.^{۱۰} لیکن اگه یگو کس شاو راه بگرده، او پیش-پایی مُوخوره، چُون نُور بلده^{۱۱} ازو وجود ندره."

۱۱ بعد از گُفتون امزی چیزا، او دزوا گُفت: "رفیق مو ایلعازر خاو رفته، لیکن ما مورم تا او ره بیدار کنم."^{۱۲} یارا دزشی گُفت: "یا مولا، اگه او خاو رفته بشه خُوبه، او جور موشه."^{۱۳} د حقیقت عیسی د باره مرگ شی نقل مُوكد، مگم اونا فکر کد که د باره استراحت و خاو شی نقل مُونه.^{۱۴} پس عیسی پوست کنده دزوا گُفت: "ایلعازر مُرده.^{۱۵} و از خاطر ازشمو خوش آستم که د اُونجی تَبوَدُم، تاکه شمو ایمان بییرید. مگم آلی ببید که پیش شی بوری."^{۱۶} پس توما که د نام «دوگنی» مشهور بود، د دیگه یارا گُفت: "ببید که مو ام بوری تا قد ازو قتی بُمری."

۱۷ وختیکه عیسی د اُونجی رسید، او پی بُرد که ایلعازر چار روز شُده د قبر آسته.^{۱۸} بیت عنیا نزدیک اورشلیم بود، یعنی تقریباً چل دقه راه^b دورتر از شار،^{۱۹} و عَدر یهودیا پیش مَرِتا و مریم آمدد تا دزوا بخاطرِ برار شی تسلیت بگیه.^{۲۰} پس وختی مَرِتا شینید که عیسی مییه، او سر راه شی رفت، مگم مریم د خانه ششت.^{۲۱} مَرِتا د عیسی گُفت: "یا مولا، اگه د اینجی موبودی، برار مه نمومرد.^{۲۲} ولے حتی امیالی ام هر چیزیکه از خُدا بطلبی، ما میدنم خُدا دز تو میدیه."^{۲۳} عیسی دزوا گُفت: "برار تو پس زنده موشه."^{۲۴} مَرِتا دز شی گُفت: "ما موفامم که او د آخر زمان د روز قیامت پس زنده موشه."^{۲۵} عیسی دزوا گُفت: "ما قیامت و زندگی آستم؛ کسی که دز مه ایمان بیره، اگرچه او مومره، ولے زنده موشه."^{۲۶} و کسی که زنده یه و دز مه ایمان میره، او هرگز نمومره. تو ای ره باور مونی؟"^{۲۷} او دز شی گُفت: "آرے مولا، ما ایمان اوردُم که تو امو مسیح، یعنی باچه خُدا آستی، امو کسی که دزی دُنیا آمدنی بود."

۲۸ وختیکه ای ره گُفت، او رفت و خوار خُو مریم ره کوی کده تاشکی دزوا گُفت: "استاد د اینجی آمده و تو ره کوی مُونه."^{۲۹} وختیکه مریم ای توره ره شینید، زود باله شُده پیش شی رفت.^{۳۰} تا او عیت عیسی هنوز د آغیل نه آمدد، بلکه د امزو جای بود که مَرِتا د دم راه شی رفتد.^{۳۱} اوخته یهودیای که د خانه قد مریم بود و او ره تسلی میدد، وختی دید که مَرِتا چابک باله شُده برُو رفت، اونا از دُمال شی رفت و د گمان ازی بود که او د سر خاک موره تا د اُونجی چخرا کنه.^{۳۲} پس وختی مریم دَمزو جای که عیسی بود رسید، او عیسی ره دیده بله پای شی افتد و گُفت: "یا مولا، اگه تو د اینجی موبودی برار مه نمومرد."^{۳۳} وختی عیسی او ره دید که چخرا مُونه و یهودیای که قد شی قتی آمدد ام چخرا مُونه، او د روح-و-زوان خُو عَدر جگرخون و کوئیوبار شد^{۳۴} و گُفت: "او ره د کجا ایشیتید؟" اونا دزشی گُفت: "صاحب، بیه و توخ کو."^{۳۵} عیسی د چخرا کدو شد.^{۳۶} اوخته یهودیا گُفت: "توخ کو، او ره چیقس دوست دشته."^{۳۷} مگم بعضی ازوا گُفت: "آیا امی آدم که چیمای امزو نفر کور ره واز کد، نمی تَنست مانع مُردون امزی آدم شنه؟"

۳۸ عیسی بسم د دل خُو کلو جگرخون شُده سون قبر آمد. امو قبر یگ غار بود و یگ سنگ د دان شی ایشته شُدد.^{۳۹} عیسی گُفت: "سنگ ره یگ طرف لول بیدید." مَرِتا خوار آدم مُرده د عیسی گُفت: "یا مولا، آلی او ره بوی گِرِفته، چراکه چار روز از مُردون شی تیر شُده."^{۴۰} عیسی دزوا گُفت: "دز تو نَگُفتم که اگه باور کنی بزرگی-و-جلال خُدا ره مینگری؟"^{۴۱} پس اونا سنگ ره لول دد و عیسی سر خُو ره باله کده گُفت: "ای آته آسمانی، ما از تو شکرگزار آستم که آواز مَره شینیدی."^{۴۲} ما میدنستُم که تو همیشه آواز مَره میشنوی، مگم ای ره بخاطرِ مردمی که د اینجی ایسته یه گُفتم تا اونا باور کنه که تو مَره ربی کدے."^{۴۳} وختیکه ای چیزا ره گُفت، او د آواز بلند کوی کد: "ایلعازر، برُو بر شو!"^{۴۴} پس آدمی که مُرده بود، دست و پای شی قد لاته پیچ کده و روی شی قد دستمال بسته، برُو بر شد. عیسی دزوا گُفت: "او ره واز کُنید و ببید که بوره."

^a ۱۱:۱۰ د جای «بلده ازو» د زبون یونانی «دزو» نوشته یه. ^b ۱۱:۱۸ د جای «تقریباً چل دقه راه» د زبون یونانی «۱۵ دوره استدیُم» نوشته یه که دوره هر استدیُم تقریباً یگ صد و نود و دو متر آسته و تقریباً سه کیلومتر موشه.

۴۵ اوخته غدِرِ امْرُو یهودیا که قد مریم آمد، وختی کارِ عیسی ره دید، دَزُو ایمان اُورد؛ ۴۶ مگم بعضی ازوا پیش فریسیا رفت و کاری ره که عیسی کُدد، دَزوا نقل کد.

۴۷ پس پیشوایونِ عالی مقام و فریسیا منِه خُو جلسه کده گُفت: ”مو چی کار کنی؟ ای آدم غدِرِ مُعجزه مونه. ۴۸ اگه او ره بیلی که امی رقم ادامه بدیه، پگِ مردُم دَزُو ایمان میره و بعد اَزُو رومی ها آمده امی جای مُقَدَّس مو ره از بین موبره و ام قوم مو ره. ۴۹ لیکن یکی ازوا د نام قیافا که دَمَزُو سال پیشوای بزرگ بود، دَزوا گُفت: ”شمو هیچ چیز ره نمیدنید ۵۰ و ام پی نموفتید که دز شمو بهتر آسته تا یگ نفر بلده قوم بمره و تمام قوم نابود نشنه. ۵۱ ای چیزا ره قیافا از پیش خود خُو نگُفت، بلکه ازی که دَمَزُو سال پیشوای بزرگ بود، او پیشگوی کد که عیسی د راه قوم کشته موشه، ۵۲ نه تنها بلده قوم، بلکه بخاطرِ جم کدو و یگ کدونِ تمام بچکیچای خُدا که تیت پرک آسته. ۵۳ پس امزو روز بعد اونا نقشه کشید که او ره بکُشه.

۵۴ امزی خاطر عیسی دیگه برملا د مینکل یهودیا نمیگشت، بلکه ازونجی ریی شُده د یگ جای د نزدیک بیابو، د یگ شار د نام اِفرایم رفت و قد یارای خُو د امونجی مند.

۵۵ عیدِ پَصَح از مردُم یهود نزدیک بود و غدِرِ مردُم از اطراف د اورشلیم رفتند تا که پیش از مَراسِمِ عیدِ پَصَح خودون خُو ره پاک کنه. ۵۶ اونا عیسی ره موبالید و د حالیکه د منِه خانه خُدا ایسته بود قد یگدیگه خُو موگُفت: ”شمو چی فکر مونی؟ او د عید هیچ نمیه؟ یا مییه؟ ۵۷ چرا که پیشوایونِ عالی مقام و فریسیا حکم کُدد که اگه کس بدنه عیسی د کجا یه، باید خبر بدیه تا اونا او ره گرفتار کنه.

تَحْفِه پُر اَرزِشِ مَرِیم

۱۲ پس عیسی شش روز پیش از عیدِ پَصَح د بیت عنیا، د آغیل ایلعازر آمد، د آغیل امزو کس که عیسی او ره از مُرده ها دوباره زنده کُدد. ۲ اونا د اونجی بلده شی نان شاو تیار کد و مرتا خدمت موکد، و له ایلعازر یکی امزو کسای بود که قد عیسی د لبِ دسترخو ششتند.

۳ اوخته مریم یگ بوتل^a عَطْرِ قِیمَتبای سُنْبُلِ خَالِص ره گِرِفته د پایای عیسی ملید و پایای شی ره قد موی خُو پاک کد و تمام خانه از بوی عطر پُر شد. ۴ لیکن یکی از یارای عیسی د نام یهودای اسخریوطی که د زودی او ره د گیر میدد، گُفت: ۵ ”چرا ای عطر د سه صد دینار سودا نشد تا پیسه شی د غربیا دده موشد؟“ ۶ او ای توره ره ازی خاطر نگُفت که د غمِ مردُم نادار بَشه، بلکه بخاطری گُفت که او دز بود و ازی که مسئولیتِ خَلطِه پیسه ره دشت از چیزی که منِه شی اندخته موشد، میزد. ۷ لیکن عیسی گُفت: ”او ره غرض نگیر، چون او امی ره پیش از پیش بلده روزِ دفن شدن مه د جای اُورده. ۸ مردمایِ غریب همیشه قد شمو آسته، و له ما همیشه قد شمو نیستم.“

۹ غدِرِ مردُم یهود وختی خبر شد که عیسی د اونجی آسته، اونا ام د اونجی آمد، نه تنها بخاطرِ عیسی، بلکه امچنان تا ایلعازر ره که عیسی از مُرده ها دوباره زنده کُدد، بنگره. ۱۰ پس پیشوایونِ عالی مقام نقشه کشید که ایلعازر ره ام بکُشه، ۱۱ چون از خاطرِ اَزُو کلو یهودیا اونا ره ایله کده د عیسی ایمان اُورد.

۱۲ روزِ دیگه شی گروه کتبه مردُم که بلده عید آمد، وختی شنید که عیسی د اورشلیم مییه، ۱۳ اونا شاخه های درخت خُرما ره گِرِفته از شار برو د سر راه شی رفت و شُعار دده موگُفت:

”هوشیعانا! ^b مبارک آسته کسی که د نام خُداوند مییه؛

مبارک آسته پادشاه اسرائیل.“

^a ۱۲:۳ د جای «بوتل» د زبون یونانی «لیترا» نوشته یه که تقریباً ۳۷۰ میلی عطر موشه. ^b ۱۲:۱۳ «هوشیعانا» از زبون عبرانی گِرِفته شُده و «آلی نجات بدی» معنی میدیه. مردُم ای ره مثل یگ دُعا موگُفت.

۱۴ و عیسیٰ یگ کره الّاغ ره پیدا کده د بِلّه شی سوار شد، امو رقم که د کتابِ مُقدّس نوشته یه:
۱۵ "نترس دختر صهیون،^a

اونه، پادشاه تو

د بِلّه کره الّاغ سوار شده مییه."

۱۶ د اول یارای شی امی چیزا ره نفا مید، مگم پسان، وختیکه عیسیٰ د بزرگی-و-جلال خو رسید، او عبت د یاد ازوا آمد که امی چیزا د باره ازو نوشته شده، یعنی چیزای ره که مردم د حق شی انجام دد. ۱۷ پس جمعیت مردم که د وخت کوی کدون ایلعازر از قبر و دوباره زنده کدون شی از مرده ها قد عیسیٰ قتی بود، دزو د باره ازو شاهدی میدد. ۱۸ امزی خاطر ام جمعیت مردم د سر راه شی رفت، چون اونا شنیدد که عیسیٰ امو معجزه ره کده. ۱۹ پس فریسیا قد یگدیگه خو گفت:
"اونه، شمو هیچ کار نمیتینید. توخ کنید که دنیا از پس ازو ری یه."

۲۰ د مینکل مردمی که بلده عبادت کدو د عید رفتد، بعضی نفرای یونانی ام بود. ۲۱ امو نفرای پیش فیلیپس که از بیت صیدای جلیلیه بود آمد و ازو خواهش کده گفت: "صاحب، مو میخاهی که عیسیٰ ره بنگری." ۲۲ فیلیپس آمده اندریاس ره گفت و اندریاس و فیلیپس رفته د عیسیٰ گفت. ۲۳ ولے عیسیٰ د جواب ازوا گفت: "ساعت شی آمده که «باچه انسان» بزرگی-و-جلال پیدا کنه. ۲۴ ما حقیقت ره دز شمو موگم: تاکه دانه گندم د زمی افتده گور نشنه و نمره، او تنهای خو مومنه. لیکن اگه بمره، حاصل کلو میدیه. ۲۵ کسی که جان خو ره دوست دره او ره از دست میدیه و کسی که د ای دنیا از جان خو تیر آسته،^b او جان خو ره بلده زندگی ابدی نگاه مونه. ۲۶ اگه کسی میخایه مره خدمت کنه، او باید ازمه پیروی کنه و د جای که ما بشم، خدمتگار مه ام د امونجی آسته. هر کسی که مره خدمت کنه، آته آسمانی او ره عزت-و-خرمت میدیه.

پیشگویی عیسیٰ د باره مرگ شی

۲۷ آلی روح-و-زوان مه پریشان-و-کوئیوبار شده؛ ما چی بگم؟ آیا بگم که ای آته آسمانی، مره ازی ساعت که آمدنی آسته خلاص کو؟ لیکن بلده امزی مقصد ما تا ای ساعت رسیدیم. ۲۸ ای آته، نام خو ره بزرگی-و-جلال بدی. "اوخته یگ آواز از آسمو آمد که گفت: "ما نام خو ره بزرگی-و-جلال دیدیم و باز ام بزرگی-و-جلال میدیم." ۲۹ پس جمعیت مردم که د اونجی ایسته بود، ای ره شنید و گفت: "گرگرداغ بود!" دیگه مردم گفت: "یگ ملایکه قد ازو توره گفت." ۳۰ عیسیٰ د جواب ازوا گفت: "ای آواز از خاطر شمو آمد، نه بلده ازمه. ۳۱ آلی وخت قضاوت د بِلّه ازی دنیا آمده و حاکم ازی دنیا برو پورته موشه. ۳۲ و ما وختیکه از زمی باله کده موشم، پگ مردم ره سون خود کش موئم." ۳۳ عیسیٰ ای چیزا ره گفت تا نشو بدیه که او د چی رقم مرگ باید بمره.

۳۴ مردم د جواب شی گفت: "مو از تورات شنید که مسیح بلده همیشه باقی مومنه. پس تو چطور موگی که «باچه انسان» باید باله شنه؟ و امی «باچه انسان» کی آسته؟" ۳۵ اوخته عیسیٰ دزوا گفت: "روشنیی بلده یگ وخت کم د بین شمو مومنه؛ تا عتیکه روشنی د بین شمو آسته، راه بورید؛ نشنه که شمو ره تریکی بگیره، چون کسی که د تریکی راه موره، نموفامه که کجا موره. ۳۶ تا زمانیکه نور د بین شمو آسته د نور ایمان بیرید تاکه بچکیچای نور بشید." وختی عیسیٰ امی تورا ره گفت، او از پیش ازوا رفت و خود ره تاشه کد.

۳۷ باوجود تمام امزو معجزه های که د پیش روی ازوا انجام دد، اونا هنوز ام دزشی ایمان نوردد. ۳۸ دمزی رقم توره اشعیا پیغمبر پوره شد که گفتد:

^a ۱۲:۱۵ «صهیون» نام خاص بلده شار اورشلیم آسته و «دختر صهیون» یعنی مردم اورشلیم. ^b ۱۲:۲۵ د جای «تیر آسته» د زبون یونانی «نفرت دره» نوشته یه.

”آی خُداوند، کی دَ پیغامِ ازمو باوَر کده

و دَ کی بازوی^a خُداوند بَرَمَلا شُدِه؟“

۳۹ امزی خاطر ام اونا نَتَنسِت که باوَر کنه، چُون اِشعیا امچنان گُفتد:

۴۰ ”اُو چیمای ازوا ره کور

و دِل های ازوا ره سخت کده،

تا که قد چیمای خُو نَنگره و قد دِل های خُو پی نَبره

و پس تاو نَخوره تا که اونا ره شفا بَدِیم.“

۴۱ اِشعیا ای ره بخاطری گُفت که اُو بزرگی-و-جلال ازو ره دید و دَ باره ازو نقل کد. ۴۲ لیکن باوجودِ ازی ام عَدِرِ کنه کلونای یهُود دَ عیسی ایمان اُورد، مگم از خاطرِ فریسیا و از ترسِ ازی که اونا ره از عِبادتِ خانه بُر نَکنه، ایمان خُو ره اقرار نَکد. ۴۳ چُون اونا تعریف-و-توصیفِ مردُم ره از تعریف-و-توصیفِ خُدا کده کلوتر خوش دَشت.

۴۴ اوخته عیسی دَ آوازِ بلند گُفت: ”کسی که دَز مه ایمان میره، نه تنها دَز مه ایمان میره، بلکه دَمزُو که مَره ریی کده ام ایمان میره. ۴۵ کسی که مَره مینگره، اُو امو ره مینگره که مَره ریی کده. ۴۶ ما مِثلِ یگ نُور دَ دُنیا اَمَدیم تا هر کسی که دَز مه ایمان بیره دَ تریکی نَمنه. ۴۷ اگه کسی تورای مَره بَشَنوه و دَزشی عمل نَکنه، ما دَ بِلِه ازو قضاوتِ نَمونم، چرا که ما نَمَدیم تا دُنیا ره قضاوتِ کُنم، بلکه اَمَدیم تا دُنیا ره نجات بَدُم. ۴۸ بَلِدِه کسی که مَره رَد مونه و تورای مَره قبول نَمونه، یگ قاضی و جُود دره، یعنی کلامی که ما گُفتُم دَ روزِ اَخرتِ دَ بِلِه ازو قضاوتِ مونه. ۴۹ چُون ما از خود خُو توره نَگفتیم، بَلِکِه آتِه آسمانی که مَره ریی کده، اُو دَز مه حُکم دده که چی بَگُم و چی نَقل کُنم، ۵۰ و ما مِیدَنم که حُکمِ ازو زندگی اَبَدی آسته. پس چیزای ره که ما مَوگُم، امو رقم که آتِه آسمانی دَز مه گُفته، ما نَقل مَونم.“

ششتونِ پایای یارا دَ شامِ اَخر

۱ فقط پیش از عیدِ پَصَح، عیسی فامید که وخت شی رسیده تا دُنیا ره ایله کده پیش آتِه آسمانی بوره. اُو امو کسای ره که دَ ای دُنیا مرَبوط شی موشد، دوست دَشت؛ اَره، اونا ره تا اَخرِ دوست دَشت. ۲ وختِ نانِ شاو بُود و اِبلیس دَ دِلِ یهُودا باچه شِمعونِ اِسخریوطی از پیشِ وِسوسه اَندختد که عیسی ره دَ گِیر بَدیه. ۳ عیسی مِیدَنست که تمامِ چیزا ره آتِه آسمانی دَ دِست ازو تسلیم کده و اُو از طرفِ خُدا اَمده و پس سُونِ خُدا رفتنی یه. ۴ اُو از سرِ دِسترخو باله شُد و کالای خُو ره بُر کده یگ دِستمال ره دَ گِردِ کمر خُو بسته کد. ۵ بعد ازو اُو ره مِیه لَگند شیو کده دَ ششتونِ پایای یارا شروع کد و قد دِستمالی که دَ گِردِ کمر شی بسته بُود، پایای ازوا ره پاک کد. ۶ وختیکه دَ شِمعونِ پترس رسید، پترس دَزُو گُفت: ”یا مولا، تُو پایای ازمه ره موشوی؟“ ۷ عیسی دَ جواب شی گُفت: ”کاری ره که ما مَونم تُو آلی نَموفامی؛ مگم پسان پی موفتی.“ ۸ پترس دَزشی گُفت: ”هیچ امکان ندره که پایای مَره بَشویی.“ عیسی دَ جواب شی گُفت: ”تا وختیکه پایای تُو ره نَشویم، تُو قد ازمه حِصّه نَدری.“ ۹ شِمعونِ پترس دَزشی گُفت: ”یا مولا، پس نه تنها پایای مَره، بَلِکِه دِستا و سر مَره ام بَشوی.“ ۱۰ عیسی دَزشی گُفت: ”اُو کسی که غُسل کده، دَ ششتو ضرورت ندره، چُون تمام بَدَن شی پاک آسته، فقط پایای شی ششتو میخایه و بَس. و شمو پاک آستید، مگم نه تمام شمو.“ ۱۱ چُون اُو موفامید که کی اُو ره دَ گِیر مِیدیه و امزی خاطر گُفت: ”تمام شمو پاک نیستید.“

۱۲ وختیکه عیسی پایای ازوا ره ششت و کالای خُو ره پوشیده پس دَ جای خُو ششت، دَزوا گُفت: ”آیا شمو مِیدَنید که ما قد شمو چی کار کدُم؟“ ۱۳ شمو مَره معلّم و مولا مَوگید و شمو دُرست ام مَوگید، چرا که ما اَسْتُم. ۱۴ پس اگه ما که مولا

^a ۱۲:۳۸ «بازو» یگ مِثال بَلِدِه قُدرتِ خُداوند و یگ اِشاره دَ عیسی مسیح آسته.

و معلمِ شُمو اَسْتُمْ، پایایِ شُمو ره شُشْتُمْ، شُمو ام باید پایایِ یگدیگه خُو ره بُشویید. ^{۱۵} ما دَز شُمو یگ مثال-و-سرمشق دَدُم تا اُمُو رقم که ما قد شُمو کَدُم، شُمو ام اُمُو رقم بُکنید. ^{۱۶} ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگُم: یگ غلام از بادار خُو کده بَزُرگتر نییه و نه ام یگ قاصد از کسی که او ره ریی کده. ^{۱۷} دَ حالیکه امی چیزا ره پی بُریدید، خیر-و-برکت دَز شُمو اگه دَزوا عمل کنید.

^{۱۸} ما ای چیزا ره دَ باره پگ شُمو نَموگُم، چُون کسای ره که ما اِنْتخاب کدیم مینَخْشُم. مگم نوشته کتابِ مُقَدَّس باید پوره شُنه که مُوگیه: 'کسی که قد ازمه نان خورده، او دَ ضد مه باله شده.' ^{۱۹} ما ای ره امی آلی پیش از واقع شُدون شی دَز شُمو مُوگُم تا وختیکه رُخ بدیه، شُمو باوَر کنید که ما اَسْتُمْ اُمُو که اَسْتُمْ. ^{۲۰a} ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگُم: هر کسی که نفرِ ریی کدگی مَره قبول کنه، او مَره قبول کده؛ و هر کسی که مَره قبول کنه، اُمُو ره قبول کده که مَره ریی کده. ^{۲۱} وختیکه عیسی ای چیزا ره گفت، او دَ روح-و-روان خُو کلو کوئیوبار شد و بَرَملا گفت: "ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگُم: یکی از شُمو مَره تسلیم مونه." ^{۲۲} یارا سُون یگدیگه خُو توخ کده خيرو مَنَدَد و فِکر مُوکد که دَ باره کی ای توره ره گفته بشه. ^{۲۳} یکی از یارای شی که عیسی او ره دوست دَشت، دَ بَغْلِ عیسی تکیه کدَد. ^{۲۴} پس شِمعون پَتْرُس سُون اَزُو اشاره کد تا او از عیسی پُرسان کنه که مقصد شی کی آسته. ^{۲۵} و او دَ شانِه عیسی تکیه کده دَزُو گفت: "یا مَولا، او کی آسته؟" ^{۲۶} عیسی دَ جواب شی گفت: "او اُمُو کسی آسته که ما یگ توته نان ره دَ کاسه غوْته کده دَزُو میدَم." پس وختیکه توته نان ره گِرْفته غوْته کد، او ره دَ یهودا باچه شِمعون اِسْخَریوطی دَد. ^{۲۷} امی که یهودا توته نان ره گِرْفت، شَیطو دَ پوست شی دَرآمد. اوخته عیسی دَزُو گفت: "کاری ره که کَدنی آستی، زود بَکو." ^{۲۸} مگم هیچ کَدَم اَمْرُو کسای که دَ لَبِ دِستَرخو شِشْتُد، نَفامید که چرا عیسی ای ره دَ یهودا گفت. ^{۲۹} لیکن ازی که خلطه پیسه دَ پیش یهودا بود، بعضی ازوا فِکر کد که عیسی او ره گفته بشه، "بورُو، چیزای ره که مو دَ عید کار دری، بخر." یا ای که "یگو چیز دَ مردَم نادار پدی." ^{۳۰} اوخته، بعد از گِرْفتونِ توته نان او چابک بُرو رفت؛ وخت ام شاو بود.

عیسی دَ باره اِنکار پَتْرُس پیشگویی مونه

^{۳۱} وختیکه او بُرو رفت، عیسی گفت: "آلی آسته که «باچه اِنسان» بَزُرگی-و-جلال پیدا مونه و خُدا ام دَ وسیله اَزُو بَزُرگی-و-جلال پیدا مونه. ^{۳۲} [اگه خُدا دَ وسیله اَزُو بَزُرگی-و-جلال پیدا کد،] ^b خُدا دَ وسیله خود خُو دَزُو ام بَزُرگی-و-جلال میدیه و امی بَزُرگی-و-جلال ره دَ زودی دَزُو میدیه. ^{۳۳} ای بچکیچا، ما یگ لحظه دیگه قد شُمو اَسْتُمْ. بعد اَزُو شُمو مَره مُوبالید و اُمُو رقمیکه دَ یهودیا گُفتم آلی قد شُمو ام مُوگُم: 'دَ جایی که ما مورم، شُمو آمده نَمیتنید.' ^{۳۴} ما یگ حُکم نَو دَز شُمو میدیم تا شُمو یگدیگه خُو ره دوست دَشته بشید: اُمُو رقمیکه ما شُمو ره دوست دَشتُم، شُمو ام اُمُو رقم یگدیگه خُو ره دوست دَشته بشید. ^{۳۵} اگه شُمو قد یگدیگه خُو مُحَبَّت دَشته بشید، دَمزی رقم پگِ مردَم میدنه که شُمو یارای ازمه اَسْتید."

^{۳۶} شِمعون پَتْرُس دَزشی گفت: "یا مَولا، تُو دَ کُجا موری؟" عیسی دَ جواب شی گفت: "دَ جایی که ما مورم تُو آلی از پُشت مه آمده نَمیتنی، و لِه پسان از دُمبال مه مییی." ^{۳۷} پَتْرُس دَزشی گفت: "یا مَولا، چرا آلی نَمیتنم که از دُمبال تُو بییم؟ ما حتی جان خُو ره دَ راه تُو میدَم." ^{۳۸} عیسی دَ جواب شی گفت: "آیا تُو واقعا جان خُو ره دَ راه مه میدی؟ ما حقیقت ره دَز تُو مُوگُم، خُرُوس بَنگ نَمیدیه تا که تُو سه دفعه مَره اِنکار نَکنی."

^a ۱۳:۱۹ رُجوع کنید دَ پی نوشته ۸:۲۴ ^b ۱۳:۳۲ بعضی از نُسخه های قدیمی امی جمله بین قوس ره ندره.

۱ "دل های شمو پریشان نبشه: شمو د خدا ایمان داشته بشید، دز مه ام ایمان بیرید. ۲ د خانه آته مه جای کلو آسته. اگه امی رقم نموبود، آیا دز شمو موگفتم که ما ازینجی مورم تا بلده شمو جای تیار کنم؟ ۳ پس اگه ما مورم و بلده شمو جای تیار مونم، حتماً بسم مییم و شمو ره قد خو گرفته مورم، تا د جایی که ما آستم، شمو ام بشید. ۴ د جایی که ما مورم شمو راه شی ره بکد آستید."

۵ "توما دزشی گفت: "یا مولا، مو نمیدنی که تو د کجا موری؛ پس راه شی ره چطور بکد آستی؟" ۶ عیسی دزو گفت: "ما راه و راستی و زندگی آستم. هیچ کس نمیتنه پیش آته آسمانی بیه، سواى که د وسیله ازمه. ۷ اگه شمو مره شختید، آته مره ام مینخشید. آر، از امی آلی شمو او ره مینخشید و ام او ره دیدید."

۸ فیلیپس دزشی گفت: "یا مولا، آته ره دز مو نشو بدی و امو بلده ازمو بس آسته." ۹ عیسی دزو گفت: "فیلیپس، ایقس دیر ما قد شمو بودم و تو هنوز مره نشختی؟ کسی که مره دیده، آته ره دیده. پس تو چطور موگی که آته ره دز مو نشو بدی؟" ۱۰ آیا تو باور نمونی که ما د آته و آته دز مه آسته؟ توره های ره که ما دز شمو موگم، از پیش خود خو نموگم، بلکه آته که د وجود ازمه آسته، کارای خو ره انجام میدیه. ۱۱ دز مه باور کنید که ما د آته آستم و آته دز مه؛ اگه نه، بخاطر خود امزو کارای که ما کدیم دز مه باور کنید.

۱۲ ما حقیقت ره دز شمو موگم، کسی که دز مه ایمان بیره، کارای ره که ما مونم او ام مونه؛ و حتی ازی کده کارای بزرگتر مونه، چراکه ما پیش آته مورم. ۱۳ هر چیزی ره که د نام ازمه طلب کنید ما او ره انجام میدیم، تا آته د وسیله باچه خو بزرگی-وجلال پیدا کنه. ۱۴ اگه یگو چیز د نام ازمه طلب کنید، ما او ره پوره مونم."

وعده روح القدس

۱۵ "اگه شمو مره دوست بدید، از احکام مه اطاعت مونیید. ۱۶ اوخته ما از آته خاهش مونم که او یگ پشتیبوان دیگه دز شمو بدیه، تا او همیشه قد شمو بمانه، ۱۷ یعنی روح راستی ره که دنیا نمیتنه او ره قبول کنه، چراکه دنیا او ره نه مینگره و نه مینخشه. مگم شمو او ره مینخشید چراکه او قد شمو مومنه و دز شمو وجود میدشته بشه. ۱۸ ما شمو ره یتیم نمیم؛ ما پیش شمو مییم. ۱۹ بعد از کم وخت دنیا دیگه مره نمینگره، مگم شمو مره مینگرید. ازی که ما زنده یم شمو ام زنده مومنیید. ۲۰ دمزو روز شمو پی موفتید که ما د آته خو آستم و شمو دز مه و ما دز شمو. ۲۱ کسی که احکام مره قبول دره و از شی اطاعت مونه، او امو کسی آسته که مره دوست دره. و کسی که مره دوست دره، آته مه او ره دوست میدنه و ما ام او ره دوست میدنم و خود خو ره دزو ظاهر مونم."

۲۲ یهودا -- و له نه یهودای اسخریوطی -- دزو گفت: "یا مولا، چی رقم آسته که خود ره دز مو نشو میدی، مگم نه د دنیا؟" ۲۳ عیسی د جواب شی گفت: "اگه کسی مره دوست داشته بشه، او از کلام مه اطاعت مونه و آته مه او ره دوست میدشته بشه و مو د زندگی ازو آمده قد ازو مومنی. ۲۴ کسی که مره دوست ندره از تورای مه اطاعت نموکنه. و توره که شمو میشنویید از خود مه نیبه، بلکه از آته آسته که مره ربی کده.

۲۵ ای چیزا ره ما دز شمو گفتیم د حالیکه هنوز قد شمو آستم. ۲۶ مگم پشتیبوان، یعنی روح القدس که آته او ره د نام ازمه ربی مونه، او تمام چیزا ره دز شمو یاد میدیه و هر چیزی ره که ما دز شمو گفتیم د یاد شمو میره.

۲۷ ما دز شمو آرامش میدم؛ آرامش خود خو ره دز شمو میدم، نه رقمی که دنیا میدیه، بلکه رقمی که ما دز شمو میدیم. پس دل های شمو پریشان و ترس خورده نبشه. ۲۸ شمو شنیدید که ما دز شمو گفتیم: 'ما مورم و بسم پیش شمو مییم.' اگه شمو مره دوست میشنید، خوش موشدید که ما سون آته خو مورم، چراکه آته از مه کده بزرگتر آسته. ۲۹ ما ای چیزا

ره پیش از واقع شدن شی دز شُمو گفتُم، تا وختیکه رُخ میدیه شُمو باور کنید. ^{۳۰} ما دیگه قد شُمو کلو توره نُموگُم، چون حاکم ازی دُنیا^{۳۱} مییه. او د سر ازمه هیچ قُدرت ندره، ^{۳۱} مگم بلده ازی که دُنیا بدنه که ما آته ره دوست دُرُم، ما اُمو رقیمیکه آته دز مه اُمر کده عمل مُونُم. باله شُنید که از اینجی بوری.

تاگِ حقیقی

۱۵ "ما تاگِ حقیقی اَسْتُم و آته مه باغوان اَسْتِه. ^۲ هر شاخه مه که بار نَگیره او ره قیچی کده پورته مونه و هر شاخه که بار بَگیره او ره پاک مونه تا که کلو تر حاصل بدیه. ^۳ شُمو امی آلی بخاطرِ کلامی که ما قد شُمو گفتیم پاک اَسْتید. ^۴ شُمو دز مه بُمَید و ما دز شُمو مومنم. هیچ شاخه د تنهایی خُو ثمر دده نَمیتنه سِوای که د تاگ بُمَنه. امی رقم شُمو ام نَمیتنید ثمر بدید، سِوای که دز مه بُمَید. ^۵ ما تاگ اَسْتُم و شُمو شاخه ها. کسی که دز مه مومنه و ما دزُو، او ثمر کلو میدیه، چون جدا از مه شُمو هیچ کار نَمیتنید. ^۶ کسی که دز مه نَمَنه، او مثل یگ شاخه وری دُور پورته شده خُشک موشه و مردُم او شاخه ها ره جَم کده د مَنه آتش میندزه تا که در بَگیره. ^۷ اگه شُمو دز مه بُمَید و تورای مه دز شُمو بُمَنه، هر چیزی که میخاهید طلب کُنید و اُمو رقم بلده شُمو موشه. ^۸ آته مه دمزی طریق بزرگی-و-جلال پیدا مونه که شُمو کلو ثمر بدید و یارای مه بشید.

۹ اُمو رقم که آته آسمانی مَره دوست دره، ما ام شُمو ره دوست دُرُم. پس د مُحَبَت مه بُمَید. ^{۱۰} اگه از احکام مه اطاعت کنید، د مُحَبَت مه مومَید، اُمو رقیمیکه ما از احکام آته خُو اطاعت کدُم و د مُحَبَت ازو مومنم. ^{۱۱} ای چیزا ره ما دز شُمو گفتُم تا که خوشی مه دز شُمو وجود داشته بشه و خوشی شُمو کامل شنه. ^{۱۲} حُکم ازمه اینمی اَسْتِه که شُمو یگدیگه خُو ره دوست داشته بشید، اُمو رقم که ما شُمو ره دوست دُرُم. ^{۱۳} ازی کده مُحَبَت بزرگتر وجود ندره که یگو کس جان خُو ره بلده دوستای خُو بدیه. ^{۱۴} شُمو دوستای مه اَسْتید، اگه احکام مَره د جای بیرید. ^{۱۵} ما دیگه شُمو ره غلام نُموگُم، چون غلام نَمیدنه که صاحب شی چیز کار مونه؛ بلکه ما شُمو ره دوست مومگُم، چون تمام چیزای ره که ما از آته خُو شنیدُم دز شُمو معلومدار کدُم. ^{۱۶} شُمو مَره اِنْتِخاب نکدید، بلکه ما شُمو ره اِنْتِخاب کدُم و ما شُمو ره مقرر کدُم تا که بورید و ثمر بدید و ثمر شُمو بُمَنه، تا هر چیزی که از آته آسمانی د نام ازمه طلب کُنید، او دز شُمو بدیه. ^{۱۷} اینمی حُکم ره ما دز شُمو میدُم که شُمو یگدیگه خُو ره دوست داشته بشید.

دُنیا از یارای مسیح نفرت دره

۱۸ اگه دُنیا از شُمو بد موبره، بدنید که از شُمو کده پیشتر از مه بد موبرده. ^{۱۹} اگه شُمو دزی دُنیا تعلق میدشیتید، دُنیا شُمو ره مثل کسی خود خُو دوست میدشت. لیکن ازی که شُمو دزی دُنیا تعلق ندرید و ما شُمو ره ازی دُنیا اِنْتِخاب کدیم، امزی خاطر دُنیا از شُمو بد موبره. ^{۲۰} کلامی ره که ما قد شُمو گفتُم د یاد خُو بیرید: 'یگ غلام از بادار خُو کده بزرگتر نییه.' اگه مردُم مَره آزار-و-اَدَبِت کده، اونا شُمو ره ام آزار-و-اَدَبِت مونه. اگه اونا از کلام ازمه اطاعت کده، از توره شُمو ام اطاعت مونه. ^{۲۱} مگم پگ امزی چیزا ره اونا از خاطر نام ازمه د حق شُمو مونه، چون اُمو که مَره ربی کده اونا او ره نَمینخشه. ^{۲۲} اگه ما نَمیدُم و دزوا نقل نُموکدُم، اونا گناه نَمیدشت؛ لیکن آلی اونا بلده گناه خُو کدُم بانه ندره. ^{۲۳} کسی که از مه بد موبره، از آته مه ام بد موبره. ^{۲۴} ما د بَین ازوا کارای ره کدُم که هیچ کس دیگه نکده. اگه ما امی کارا ره نُموکدُم، اونا گناه نَمیدشت؛ مگم آلی اونا امی کارا ره دیده و هنوز ام از مه و از آته مه بد موبره. ^{۲۵} لیکن امی چیزا واقع شده ربی یه تا کلامی که د شریعت ازوا نوشته یه، پوره شنه که مَویگه: 'اونا بدون کدُم دلیل از مه بد بُرد.'

^a ۱۴:۳۰ یعنی «شیطو» که د دُنیای فعلی حُکومت مونه.

۲۶ وختیکه پُشتیوان مییه، امو ره که از طرفِ آته پیش شمو ریی موم، یعنی روحِ راستی که از آته آسمانی مییه، او د باره ازمه شاهدهی میدیه ۲۷ و شمو ام شاهدهی میدید، چون شمو از اول قد ازمه بودید.

۱ "ای چیزا ره ما دز شمو گفتم تا که شمو از راه بر نشینید. ۲ اونا شمو ره از عبادت خانه بر مونه، بلکه زمانی مییه که هر کسی که شمو ره بکُشه، گمان مونه که خدا ره خدمت مونه. ۳ و اونا امی چیزا ره از خاطری مونه که نه آته آسمانی ره مینخشه و نه مَره. ۴ پس امی چیزا ره دز شمو گفتم تا زمانیکه وخت شی میرسه شمو د یاد خو بیرید که ما شمو ره دزی باره باخبر کده بودم. ما ای چیزا ره د اول قد شمو نگفتم، چرا که ما قد شمو بودم. ۵ مگم آلی طرف امزو مورم که مَره ریی کده و یگ شمو ام از مه نموپرسید که 'د کجا موری؟' ۶ ولے ازی که امی چیزا ره دز شمو گفتم، دل شمو پر از غم شده. ۷ مگم ما حقیقت ره دز شمو موگم که رفتون ازمه د فایده شمو آسته، چون اگه ما نروم پُشتیوان پیش شمو نمیه؛ لیکن اگه بورم، ما او ره پیش شمو ریی موم. ۸ وختیکه او مییه، او گناه، عدالت و قضاوت دنیا ره بپرده مونه: ۹ گناه ره، چرا که اونا دز مه ایمان نمیره؛ ۱۰ عدالت ره، چرا که ما طرف آته آسمانی مورم و شمو دیگه مَره نمینگرید؛ ۱۱ و قضاوت ره، چرا که د بِله حاکم ازی دنیا قضاوت شده.

۱۲ عذر چیزای دیگه ام درم که دز شمو بگیم، لیکن شمو آلی تاب شنیدون شی ره ندرید. ۱۳ مگم غبتیکه روح راستی مییه او شمو ره سون تمام حقیقت ها هدایت مونه، چرا که او از پیش خود خو توره نموگیه، بلکه چیزی ره که میشنوه، امو ره موگیه و از واقعه های که آمدنی آسته شمو ره باخبر مونه. ۱۴ او دز مه بزرگی-و-جلال میدیه، چون چیزی ره که از مه حاصل کده، او ره دز شمو اعلان مونه. ۱۵ تمام چیزای که د آته آسمانی تعلق دره از مه یه؛ امزی خاطر ما گفتم که او از چیزی که دز مه تعلق دره میگیره و دز شمو اعلان مونه."

غم یارا د خوشی تبدیل موشه

۱۶ "بعد از وخت کم شمو دیگه مَره نمینگرید و بسم بعد از وخت کم شمو مَره مینگرید. ۱۷ اوخته بعضی یارای شی قد یگدیگه خو گفتم: "مقصد مولا چی آسته که موگه بعد از وخت کم شمو دیگه مَره نمینگرید و بسم بعد از وخت کم شمو مَره مینگرید؟" و ام موگه، 'چرا که ما پیش آته آسمانی مورم؟' ۱۸ پس اونا گفتم: "او که 'وخت کم' موگه، چی معنی دره؟ مو نموفامی که د باره چی توره موگیه."

۱۹ عیسی فامید که اونا میخایه ازو سوال کنه، پس دزوا گفتم: "آیا شمو د باره ازی از یگدیگه خو سوال مونید که گفتم: 'بعد از وخت کم شمو دیگه مَره نمینگرید و بسم بعد از وخت کم شمو مَره مینگرید؟' ۲۰ ما حقیقت ره دز شمو موگم: شمو چخرا و مخته مونید، ولے دنیا خوشی مونه. شمو دق-و-غمگی موشید، مگم غم شمو د خوشی تبدیل موشه. ۲۱ یگ خاتو بخاطری که وخت زیدون شی پوره شده درد میکشه، ولے زمانیکه نلغه د دنیا آمد، درد و غم شی از یاد ازو موره، چون او بخاطر اوردون یگ انسان د دنیا خوشی مونه. ۲۲ پس شمو ام فعلاً دق-و-غمگی آستید؛ مگم ما شمو ره دوباره مینگرم و دل شمو خوشی مونه و خوشی شمو ره هیچ کس از شمو نییگیره."

د باره دُعا

۲۳ "دمزو زمان شمو از مه هیچ چیز پُرسان نمونید. ما حقیقت ره دز شمو موگم، هر چیزیکه از آته آسمانی د نام ازمه طلب کنید، او دز شمو میدیه. ۲۴ تا آلی ره شمو هیچ چیز د نام ازمه طلب نکدید؛ طلب کنید و دز شمو دده موشه تا که خوشی شمو پوره شنه.

۱۶:۸^a یعنی وختیکه روح القدس مییه، او نشو میدیه که دنیا گناهکار آسته و عدالت و قضاوت شی ام غلط آسته. ^b ۱۶:۱۱ یعنی «شیطو».

۱۶:۲۳^c د جای «زمان» د زیون یونانی «روز» نوشته یه.

۲۵ ای چیزا ره ما دز شُمو دَ مَثَلِ کُفْتُمْ. لیکن ساعت شی مییه که دیگه ما دَ مَثَلِ قد شُمو توره نَمُوکِیم، بلکه واضح دَ باره آته آسمانی قد شُمو نقل مُونُم. ۲۶ دَ او زمان^a شُمو دَ نامِ ازمه طلب مُونید و ما دز شُمو نَمُوکِیم که بلده شُمو از آته طلب مُونُم، ۲۷ چُون آته خود شی شُمو ره دوست دَره، چراکه شُمو مَره دوست دَرید و ایمان دَرید که ما از طرفِ آته آمدیم. ۲۸ ما از پیشِ آته آمدُم و دَ دُنیا داخلِ شُدُم؛ و آلی ای دُنیا ره ایله کده پس طرفِ آته مَوْرُم.

۲۹ یارای شی کُفت: ”اینه، آلی واضح نقل مونی و دَ مَثَلِ توره نَمُوگی. ۳۰ آلی مو میدنی که تو پگ چیزا ره موفامی و هیچ کس ضرورت ندره که از تو سوال کنه. دَ وسیله امزی مو ایمان میری که تو از طرفِ خُدا آمدی. ۳۱ عیسی دَ جوابِ ازوا کُفت: ”شُمو آلی ایمان اوردید؟ ۳۲ اینه، وختی مییه، بلکه امی آلی آمده که شُمو تیت پَرک موشید، هر کدم شُمو سُون جای خود خُو مورید و مَره تنها میلید. ولی باوجودِ ازی ام ما تنها نَمومُنم، چراکه آته آسمانی قد مه آسته. ۳۳ اینمی چیزا ره ما قد شُمو کُفتم تا که شُمو دز مه آرامش دشته بشید. دَ ای دُنیا شُمو رنج و زحمت مینگرید، مگم خاطر جَم بشید، چراکه ما دَ سرِ دُنیا پیروز شدیم.“

دُعای عیسی بلده پیروای شی

۱۷ بعد از کُفتونِ امزی توره ها عیسی رُوی خُو ره باله کده سُون آسمو توح کد و کُفت: ”ای آته آسمانی، امو وخت رسیده؛ باچه خُو ره بزرگی-و-جلالِ بدی تا که باچه تو ام تو ره جلالِ بدیه؛ ۲ چُون تو او ره دَ بله تمام بشر اختیار ددی تا او بلده تمام کسای که تو دَرُو ددی زندگی ابدی بدیه. ۳ زندگی ابدی اینمی آسته که اونا تو ره که خُدا یکتا و حقیقی آستی و عیسی مسیح ره که تو ربی کد، بنخشه. ۴ کارای ره که تو دز مه تسلیم کددی تا انجام بدیم، ما تکمیل کدم و امزی طریق بزرگی-و-جلالِ تو ره دَ زمی ظاهر کدم. ۵ و آلی، ای آته، مَره قد خود خُو قتی بزرگی-و-جلالِ بدی، امو رقم بزرگی-و-جلالِ که ما پیش از شروعِ دُنیا قد تو دشتُم.

۶ ما نام تو ره بلده امزو نفره که تو ازی دُنیا دز مه ددی، معلومدار کدم. اونا دز تو تعلق دشت و تو اونا ره دز مه عطا کدی و اونا از کلام تو اطاعت کد. ۷ آلی اونا میدنه، هر چیزی که تو دز مه ددے از طرفِ ازتو یه. ۸ توره های ره که تو دز مه ددی، ما دزوا رَسندُم و اونا قبول کد و واقعاً فامید که ما از طرفِ ازتو آمدیم و اونا باور کد که تو مَره ربی کد. ۹ ما بلده ازوا دُعا مُونُم؛ ما بلده دُنیا دُعا نَمونُم، بلکه بلده کسای دُعا مُونُم که تو دز مه ددی، چراکه اونا دز تو تعلق دَره. ۱۰ تمام چیزای که دز مه تعلق دَره، از تو یه و تمام چیزای که دز تو تعلق دَره، از مه یه و ما دَ وسیله ازوا بزرگی-و-جلالِ پیدا کدم. ۱۱ ما دیگه دَ دُنیا نَمونُم، مگم اونا هنوز دَ دُنیا آسته و ما طرفِ ازتو مییم. ای آته مَقَدَس، اونا ره دَ وسیله نام خُو که دز مه عطا کد، نگاه کو تا که اونا یگ بشه، امو رقمیکه مویگ آستی. ۱۲ تا زمانیکه ما قد ازوا بودُم، ما اونا ره دَ وسیله نامِ ازتو که دز مه ددے، نگاه کدم و ازوا مُحافِظت کدم و هیچ کدم شی از بین نرفت بَعیر از امزو باچه جهنمی،^b تا که نوشته های کِتَابِ مَقَدَس پوره شنه. ۱۳ و آلی طرفِ ازتو مییم و ای چیزا ره هنوز که دَ دُنیا آستُم مَوکِیم تا که اونا خوشی مَره دَ وجودِ خُو پُر-و-لبریز دشته بشه. ۱۴ ما کلام تو ره دزوا رَسندُم، ولی دُنیا ازوا بد مَوبره، چُون اونا دَ دُنیا تعلق ندره امو رقم که ما ام دزی دُنیا تعلق ندرُم. ۱۵ خواهشِ ازمه ای نییه که تو اونا ره ازی دُنیا ببری، بلکه ای آسته که اونا ره از شیطو نگاه کنی. ۱۶ اونا دَ ای دُنیا تعلق ندره، امو رقمیکه که ما ام دَ دُنیا تعلق ندرُم. ۱۷ اونا ره دَ وسیله راستی-و-حقیقت تقدیس کو؛ کلامِ ازتو راستی-و-حقیقت آسته. ۱۸ امو رقمیکه تو مَره دَ دُنیا ربی کد، ما ام اونا ره دَ دُنیا ربی کدم. ۱۹ از خاطرِ ازوا ما خود ره تقدیس مُونُم،^c تا که اونا ام دَ راستی-و-حقیقت تقدیس شنه.

^a ۱۶:۲۶ دَ جای «زمان» دَ زیون یونانی «روز» نوشته یه. ^b ۱۷:۱۲ یعنی یهودایِ اسخریوطی. ^c ۱۷:۱۹ عیسی خود ره مثل یگ قربانی بے عیب دَ خُدا تقدیم مونه تا که اراده خُدا پوره شنه.

۲۰ دُعای ازمه تنها بلده امزیا نیبه، بلکه امچنان بلده کسای که د وسیله شاهدی امزیا دز مه ایمان میره، ۲۱ تاکه پگ شی یگ بشه، امو رقیبکه تو، آی آته، دز مه آستی و ما دز تو آستم و دُعا موم که اونا ام دز مو بشه تا دنیا باور کنه که تو مَره ریبی کده. ۲۲ بزرگی-و-جلالی ره که تو دز مه ددی، ما دزوا ددم تا اونا یگ بشه امو رقیبکه مو یگ آستی: ۲۳ ما دزوا و تو دز مه، تاکه اونا کاملاً یگ بشه و تا دنیا بدنه که تو مَره ریبی کده و اونا^a ره دوست دری، امو رقیبکه مَره دوست دری.

۲۴ آی آته، ما آرزو درم، کسای ره که تو دز مه ددی، د هر جای که ما آستم، اونا ام قد ازمه قتی بشه، تاکه اونا بزرگی-و-جلالی ره که تو دز مه ددی بنگره، چراکه تو پیش از خَلقت دنیا مَره دوست دشتی. ۲۵ آی آته عادل، اگرچه دنیا تو ره نمیخنشه، مگم ما تو ره مینخشم و امیا^b میدنه که تو مَره ریبی کده ۲۶ و ما نام^c تو ره دزوا معرفی کدم و باز ام معرفی موم تا محبتی که تو بلده ازمه دری، دزوا بشه و ما ام دزوا بشم.

گرفتاری عیسی

۱۸

۱ وختیکه عیسی امی چیزا ره گفت، او قد یارای خو د او طرف قول قدرون رفت. د اونجی یگ باغ بود و عیسی قد یارای خو د منه امزو باغ درآمد. ۲ مگم یهودا، امو کسی که او ره د گیر میدد، ام امو جای ره بلد بود، چراکه عیسی غدر وختا قد یارای خو د اونجی جم موشد. ۳ پس یهودا قد یگ دل عسکر و صاحب منصب از طرف پیشوایون عالی مقام و فریسیا قد چراغ ها، مشعل ها و سلاح ها د اونجی آمد. ۴ عیسی از تمام چیزای که د سر شی میمد خبر دشت، ولے باز ام پیش آمده دزوا گفت: "کی ره موبالید؟" ۵ اونا د جواب شی گفت: "عیسای ناصری ره." عیسی دزوا گفت: "ما آستم." ۶ و یهودا که او ره د گیر میدد، ام قد ازوا ایسته بود. ۷ وختیکه او دزوا گفت "ما آستم،" اونا پسکی پسکی رفته د زمی افتد. ۷ او بسم ازوا پُرسان کد: "شمو کی ره موبالید؟" اونا گفت: "عیسای ناصری ره." ۸ عیسی د جواب ازوا گفت: "ما دز شمو گفتم که ما آستم. اگه شمو مَره موبالید، امیا ره بیلید که بوره." ۹ ای کار شد تا کلامی که او گفتد: "امزو کسای که تو دز مه دده، یگ شی ره ام گم نکدیم" پوره شنه. ۱۰ اوخته شمعون پترس که یگ شمشیر دشت، او ره کشیده غلام پیشوای بزرگ ره زد و گوش راست شی ره منٹی کد. نام امزو غلام ملوک بود. ۱۱ ولے عیسی د پترس گفت: "شمشیر خو ره د پوش شی بیل! آیا جامی ره که آته آسمانی دز مه دده، وچی نکم؟" ۱۲ اوخته دل عسکرا و قومندان ازوا قد صاحب منصبای یهود، عیسی ره گرفتار کده بسته کد. ۱۳ اول او ره پیش حنا حُسر قیافا بُرد که قیافا دمزو سال پیشوای بزرگ بود. ۱۴ قیافا امو کس بود که یهودیا ره مشوره دده گفتد: "بهتر آسته که یگ نفر بلده پگ مردم بمره."

۱۵ شمعون پترس و یگ یار دیگه از پس عیسی رفت. و ازی که امو یار دیگه قد پیشوای بزرگ شخته بود، او حن عیسی قتی د منه حولی پیشوای بزرگ در آمد. ۱۶ مگم پترس برو د دان درگه ایسته شد. اوخته امو یار دیگه که قد پیشوای بزرگ شخته بود، بر شده قد کنیزی که درگهوان بود گپ زد و پترس ره داخل آورد. ۱۷ امو کنیز که درگهوان بود د پترس گفت: "تو از جمله یارای امزی آدم نیبی؟" او گفت: "نه، نیبم." ۱۸ دمزو غیت نوکرا و صاحب منصبای د گرد قوغ آتش که در دده بود ایسته شد، چون هوا بیخ بود و اونا خود ره گرم موکد. پترس ام قد ازوا قتی ایسته بود و خود ره گرم موکد.

^a ۱۷:۲۳ «اونا» یعنی نه تنها یارای عیسی از امزو زمان، بلکه تمام کسای که د آینده ام د عیسی ایمان میره. ^b ۱۷:۲۵ یعنی «پیروای ازمه».

^c ۱۷:۲۶ «نام تو ره» یعنی «تو ره» معرفی کدم تا حقیقت تو بر ملا شنه. ^d ۱۸:۵ د باره «ما آستم» د پاه و رزق ۸:۳۴ رجوع کنید.

سوالاتی پیشوای بزرگ از عیسی

۱۹ پس پیشوای بزرگ از عیسی د باره یارای شی و تعلیمای که میدد سوال کد. ۲۰ عیسی د جواب شی گفت: "ما د دنیا برملا توره گفتیم و همیشه د عبادت خانه ها و خانه خدا که پگ یهودیا جم موشه، تعلیم ددیم. ما هیچ چیز ره تاشکی نگفتیم. ۲۱ چرا از مه پُرسان مونی؟ از کسای که توره مره شنیده، پُرسان کو که ما دزوا چیز خیل گفتیم، چون اونا میدنه که ما چی گفتیم." ۲۲ وختیکه عیسی امی چیزا ره گفت، یکی امزو صاحب منصبا که پالوی شی ایسته بود، او ره یگ چپات زده گفت: "آیا تو د پیشوای بزرگ امی رقم جواب میدی؟" ۲۳ عیسی د جواب شی گفت: "اگه بد گفتیم، بدی شی ره بگی؛ اگه دُرست گفتیم، چرا مره میزنی؟" ۲۴ پس حنا او ره دست بسته د پیش قیافا پیشوای بزرگ ربی کد.

پتُرس عیسی ره انکار مونه

۲۵ دمزو غبیت که شمعون پتُرس ایسته بود و خود ره گرم موكد، بعضی ازوا دزشی گفت: "نه که تو ام یکی از یارای ازو آستی، یا نیستی؟" او انکار کده گفت: "نه، نییم." ۲۶ یکی از خدمتگاری پیشوای بزرگ قومای امزو کسی بود که پتُرس گوش شی ره مثنی کدد. امو خدمتگار گفت: "آیا ما تو ره د باغ قد ازو قتی ندیدم؟" ۲۷ پتُرس بسم انکار کد و د امزو لحظه خرُوس بنگ دد.

عیسی د پیش پیلاتس

۲۸ بعد ازو اونا عیسی ره از خانه قیافا د قصر حاکم رومی برد. صبحگاه بود و یهودیا خودون شی د منه قصر داخل نشد تا نجس نشنه و از خوردون قربانی عید پصح نمنه. ۲۹ پس پیلاتس د برو پیش ازوا آمده گفت: "د خلاف امزی آدم چی ادعا دَرید؟" ۳۰ اونا د جواب ازو گفت: "اگه ای آدم بدکار نموبود، مو او ره دز تو تسلیم نموکدی." ۳۱ پیلاتس دزوا گفت: "شمو ای ره ببرید و د مطابق شریعت خودون خو د بله ازو قضاوت کنید." یهودیا دزو گفت: "مو امی اختیار ره نداری که یگو کس ره اعدام کنی." ۳۲ ای واقعه رخ دد تا گفته عیسی که معلومدار کدد که د چی طریقه باید بمره، پوره شنه.

۳۳ اوخته پیلاتس پس د منه قصر خو رفت و عیسی ره کوی کده گفت: "آیا تو پادشاه یهودیا آستی؟" ۳۴ عیسی د جواب ازو گفت: "آیا تو ای ره از پیش خود خو گفتی یا دیگه مردم د باره ازمه دز تو نقل کده؟" ۳۵ پیلاتس د جواب شی گفت: "آیا ما یگ یهودی آستیم؟ قوم خود تو و پیشوایون عالی مقام تو ره دز مه تسلیم کده؛ تو چی کار کده؟" ۳۶ عیسی د جواب ازو گفت: "پادشاهی ازمه دزی دنیا تعلق ندره. اگه پادشاهی ازمه دزی دنیا تعلق میدشت، نفرای مه جنگ موكد تا ما د یهودیا تسلیم دده نموشدیم. مگم اوطور نشد، چراکه پادشاهی ازمه دزی دنیا هیچ تعلق ندره." ۳۷ اوخته پیلاتس دزشی گفت: "پس تو پادشاه آستی؟" عیسی د جواب ازو گفت: "تو دُرست موگی که ما پادشاه آستیم. ما بلده امزی مقصد پیدا شدیم و بلده امزی د دنیا آمدیم که د باره حقیقت شاهدی بدیم و هر کس که طرفدار حقیقت آسته آواز مره میشنوه." ۳۸ پیلاتس دزشی گفت: "حقیقت چی آسته؟"

بعد از گفتون امزی توره، او بسم د برو پیش یهودیا آمده دزوا گفت: "ما هیچ دلیل بلده محکوم کدون امزی آدم پیدا نیتستیم. ۳۹ ولے شمو یگ رسم-و-زواج دَرید که ما یگ نفر ره د عید پصح بلده شمو ایله کنیم؛ آیا میخاهید که پادشاه یهودیا

ره بلده شمو ايله كنم؟^{۴۰} اوخته اونا بسم چيغ زده گُفت: "ای ره نه، بلکه باراباس ره ايله کو،" د حالیکه باراباس یگ راهزن^a بود.

۱۹

۱ پس پیلاتس عیسی ره برده قمچی کوی کد. ۲ و عسکرا از خمچه خاردار یگ تاج بافته د سر شی ایشت و قباى دراز ارغوانی ره د جان شی دد. ۳ اونا پیش شی آمده موگفت: "دروود د پادشاه یهودیا!" و قد چیات د روى شی میزد. ۴ اوخته پیلاتس بسم برو آمده دزوا گُفت: "اینه، ما او ره دز شمو برو میرم تا بدید که ما هیچ دلیل بلده محکوم کدون ازو پیدا نتنستم." ۵ پس عیسی تاج خاردار و قباى دراز ارغوانی د جان شی برو آمد. پیلاتس دزوا گُفت: "اینه، آدم شمو!"

۶ وختیکه پیشوایون عالی مقام و صاحب منصباً او ره دید، اونا چيغ زده گُفت: "د صلیب میخکوب کو، او ره د صلیب میخکوب کو!" پیلاتس دزوا گُفت: "شمو او ره برید و د صلیب میخکوب کنید، چراکه ما هیچ دلیل بلده محکوم کدون ازو پیدا نتنستم." ۷ یهودیا د جواب ازو گُفت: "مو شریعت دری و د حساب شریعت او باید کشته شنه، چراکه او خود ره باچه خدا موگه." ۸ وختیکه پیلاتس ای توره ره شنید، زیادتر ترس خورد. ۹ او بسم منه قصر در آمد و د عیسی گُفت: "تو از کجا استی؟" مگم عیسی هیچ جواب ندد. ۱۰ پس پیلاتس دزوا گُفت: "تو قد ازمه گپ نمیزنی؟ آیا تو خبر ندی که ما قدرت درم که تو ره ايله كنم و ام قدرت درم که تو ره د سر صلیب بکشم؟" ۱۱ عیسی د جواب شی گُفت: "تو هیچ قدرت د سر ازمه نمیدشتی، اگه از باله دز تو دده نموشد. امزی خاطر کسی که مره دز تو تسلیم کده، گناه کنه تر دره." ۱۲ امزو وخت بعد پیلاتس کلو کوشش کد که او ره ايله کنه، مگم یهودیا چيغ زده موگفت: "اگه ای آدم ره ايله کنی تو دوست قیصر نیستی! هر کسی که خود خو ره پادشاه بگیه، او مخالف قیصر آسته." ۱۳ وختیکه پیلاتس ای تورا ره شنید، عیسی ره برو آورد و خود شی د یگ جای د نام «سنگ فرش» که د زبون عبرانی «جباتا» گُفته موشد، د چوکی قضاوت ششت. ۱۴ امو روز، روز تیاری بلده عید پصح بود و ساعت ششم روز. ۱۵ پیلاتس د یهودیا گُفت: "اینه، پادشاه شمو!" ۱۵ ولے اونا چيغ زده گُفت: "گم کو او ره! طلعت شی ره گم کو! بر د صلیب بکش!" پیلاتس دزوا گُفت: "پادشاه شمو ره د صلیب بکشم؟" پیشوایون عالی مقام جواب دده گُفت: "مو غیر از قیصر دیگه پادشاه ندی." ۱۶ پس پیلاتس او ره دزوا تسلیم کد تا د صلیب میخکوب شنه.

عیسی د صلیب کشته موشه

اوخته اونا عیسی ره گرفت ۱۷ و او صلیب د شانہ شی برو رفت و طرف امزو جای که «کاسه سر» گُفته موشد، ریی شد. امو جای ره د زبون عبرانی «گلگتا» موگفت. ۱۸ اونا دمزو جای عیسی ره د صلیب میخ کوب کد و قد ازو قتی دو نفر دیگه ام بود، د ای طرف و د او طرف شی و عیسی د مینکل ازوا. ۱۹ پیلاتس یگ عنوان نوشته کده د صلیب نصب کد که امیطور خاندۀ موشد:

"عیسای ناصری، پادشاه یهودیا."

۲۰ امی عنوان ره غدر یهودیا خاند، چون امو جای که عیسی ره د صلیب میخکوب کد، د شار نزدیک بود. امو عنوان د زبونی عبرانی، لاتینی و یونانی نوشته شد. ۲۱ پس پیشوایون عالی مقام یهودیا رفته د پیلاتس گُفت: "پادشاه یهودیا نوشته نکو، بلکه نوشته کو که ای آدم گُفت: "ما پادشاه یهودیا استم." ۲۲ پیلاتس د جواب ازوا گُفت: "چیزی که نوشته کدم، نوشته کدم."

^a ۱۸:۴۰ د انجیلی که نوشته مرقس آسته، باراباس ره «یاغی» گُفته. ^b ۱۹:۱۴ یعنی چاشت بود.

۲۳ وختیکه عسکرا عیسیٰ ره د صلیب میخ کوب کد، اونا کالای شی ره گِرفته د چار حصّه تقسیم کد که د هر عسکر یگ حصّه رسید. قَبای شی ره ام گِرفت، ولے او بے دَرز بُود و از باله تا دامون د یگ تکه بافته شُد. ۲۴ پس اونا قد یگدیگه خو گُفت: ”ببید که ای ره پاره نکنی، بلکه د بله شی پشک پورته کنی تا بنگری که از کی موشه.“ ای ره گُفت تا نوشته کتابِ مُقدّس پوره شنه که موگه: ”اونا کالای مره د منّه خو تقسیم کد و د بله لباس مه پشک آندخت.“ پس عسکرا امی کارا ره کد.

۲۵ د نزدیک صلیب عیسیٰ اینی کسا ایسته بُود: آبه عیسیٰ، خوار آبه شی، مریم خاتون کلویاس و مریم مجدلیه. ۲۶ وختیکه عیسیٰ آبه خو ره قد امزو یار دوست-دشتنی خو یگجای ایسته دید، او د آبه خو گُفت: ”ای خاتو، اینه باچه تو.“ ۲۷ بعد ازو دمزو یار گُفت: ”اینه، آبه تو.“ و امزو ساعت بعد، امویار او ره د خانه خو بُرد.

۲۸ بعد ازو عیسیٰ دید که تمام چیزا تکمیل شده و بلده ازی که نوشته های کتابِ مُقدّس پوره شنه، او گُفت: ”ما شنه شدیم.“ ۲۹ د اونجی یگ کوزه پر از سرکه انگور بُود. پس اونا یگ اسفنج ره د منّه شی غوئه کده د سر یگ نی بند کد و نزدیک دان شی بُرد. ۳۰ غیتیکه سرکه انگور د دان عیسیٰ رسید، او گُفت: ”خلاص شد.“ بعد ازو سر خو ره تا آندخت و روح خو ره تسلیم کد.

۳۱ امو روز، روز تیاری بُود و ازی که یهودیا نمیخواست جسدا د روز آرام د بله صلیب بُمنه، خصوصاً د امزو روز آرام که روز بزرگ عید بُود، اونا از پیلاتس خواهش کد که پایای مصلوب شده ها میده شنه^۳ تا جسدای ازوا برده شنه. ۳۲ پس عسکرا آمده ام پایای نفر اول ره و ام پایای نفر دوم ره که قد عیسیٰ یگجای د صلیب میخکوب شُد، میده کد. ۳۳ مگم غیتیکه اونا پیش عیسیٰ رسید و دید که او گاه مرده، اونا پایای شی ره میده نکد. ۳۴ لیکن یکی امزو عسکرا قد نیزه خو د بغل عیسیٰ زد که دستی خون و او از بغل شی بُر شد. ۳۵ امو کسی که ای چیزا ره دید، شاهدی دد و شاهدی ازو راست آسته. او میدنه که او حقیقت ره موگه تا شمو ام باور کُنید. ۳۶ امی چیزا رخ دد تا نوشته های کتابِ مُقدّس پوره شنه که موگه: ”یگ استغون ازو ام میده نموشه.“ ۳۷ و دیگه نوشته های کتابِ مُقدّس باز ام موگه: ”اونا سون امزو کس توخ مونه که او ره قد نیزه زده.“

۳۸ بعد ازی واقعه ها یوسف که از شارِ رانه و پیرو عیسیٰ بُود، ولے از ترسِ یهودیا تاشکی پیروی موكد، از پیلاتس خواهش کد تا دزو اجازه بدیه که جسد عیسیٰ ره بیره و پیلاتس دزو اجازه دد. پس او آمده جسد عیسیٰ ره بُرد. ۳۹ و نیکودیموس که د شروع یگ شاو پیش عیسیٰ آمد، او ام آمد و موادِ خوشبوی گت شده مر و عود ره که تقریباً پنج سیر^b بود، آورد. ۴۰ پس اونا جسد عیسیٰ ره گِرفته د مطابق رسم-و زواجِ یهودیا قد موادِ خوشبوی د منّه کفن پیچ دد. ۴۱ دمزو جای که عیسیٰ مصلوب شُد یگ باغ بُود و د منّه باغ یگ قبر نو کنده شده موجود بُود که تا هنوز هیچ کس د اونجی دفن نشُد. ۴۲ ازی که امو روز، روز تیاری عید بلده یهودیا بُود و قبر ام نزدیک بُود، اونا عیسیٰ ره د منّه امزو قبر غار مانند ایش.

۲۰^۱ د روز یگشمبه مریم مجدلیه صباح گاه که هنوز هوا تریک بُود، د سر قبر آمد و دید که سنگ از دان قبر پس شده. ۲ پس او دویده پیش شمعون پترس و امویار دیگه که عیسیٰ او ره دوست دشت آمد و دزوا گُفت: ”اونا مولا ره از قبر برده و مو خبر ندرے که او ره د کجا ایشته.“ ۳ اوخته پترس و امویار دیگه بر شده سون قبر ربی شد. ۴ اونا هر دوی شی قتی مودوید، لیکن امویار دیگه از پترس کده پیش شد و اول د سر قبر رسید^۵ و خود ره خم کده دید که کفن د منّه قبر آسته، ولے او داخل نرفت. ۶ شمعون پترس از پشت ازو آمد و منّه قبر داخل شد و دید که کفن د اونجی ایشته بُود، ۷ ولے دستمالی که د سر عیسیٰ بُود قد کفن ایشته نَبود، بلکه جدا پیچنده شده د یگ جای ایشته

^a ۱۹:۳۱ مقصد از میده کدون پایای مصلوب شده ها امی بُود که اونا زود بمره و از صلیب تا شده برده شنه. ^b ۱۹:۳۹ د جای «پنج سیر» د زبون یونانی «صد لیتر» نوشته یه که تقریباً ۳۷ کیلوگرام موشه.

بود. ^۸ پس یارِ دیگه که اوّل دَ سرِ قبر آمدُد، ام داخل رفت و دید و ایمان آورد. ^۹ اونا تا هنوز نوشته های کِتَابِ مُقَدَّسِ ره نِفامیدُد که او از مُرده ها باید دُوباره زنده شُنه. ^{۱۰} پس یارا تاو خورده دَ خانه های خُو رفت.

^{۱۱} مگم مریم دَ برونِ قبر ایسته بُود و چخرا مُوکد. دَ حالیکه دَرُو چخرا مُوکد، او خود ره خَم کده مینه قبر ره توخ کد ^{۱۲} و دُو ملایکِه سفید پوش ره دَ امزُو جای که جَسَدِ عیسیٰ ایسته شُدُد، دید. یگ شی طرفِ سر شی و دیگه شی طرفِ پای شی شِشَتُد. ^{۱۳} و اونا دَز شی گُفت: "ای خاتُو، چرا چخرا مُونی؟" او دَزوا گُفت: "اونا مولا ی مَرِه گِرِفته بُرده و ما خبر ندرُم که او ره دَ کُجا ایسته." ^{۱۴} وختیکه مریم امی چیزا ره گُفت، پس دُور خورد و عیسیٰ ره ایسته دید، مگم نِفامید که او عیسیٰ آسته. ^{۱۵} عیسیٰ دَز شی گُفت: "ای خاتُو، چرا چخرا مُونی؟ کی ره مُوبالی؟" مریم دَ گُمان ازی که او باغوان آسته، دَز شی گُفت: "صاحب، اگه تُو او ره بُردی دَز مه بگی که او ره دَ کُجا ایسته تا ما او ره بُرم." ^{۱۶} عیسیٰ دَز شی گُفت: "مریم، مریم دُور خورد و دَ عبرانی دَز شی گُفت: "رَبونی، یعنی اُستاد. ^{۱۷} عیسیٰ دَزُو گُفت: "دَز مه دست نَزو، چراکه ما تا هنوز پیشِ آتِه خُو نرفتم؛ بلکه پیشِ برارای مه بورُو و دَزوا بگی که ما پیشِ آتِه از شُمو^a و خُدای از خُو و خُدای از شُمو باله مورُم." ^{۱۸} اوخته مریم مَجَدَلِیه پیشِ یارا آمد و دَزوا اعلان کده گُفت: "ما مولا ره دیدُم!" و امو چیزای ره که عیسیٰ دَز شی گُفتُد، دَزوا نَقَل کد.

عیسیٰ دَ یارای خُو ظاهر موشه

^{۱۹} شامِ امزُو روزِ اوّل هفته وختیکه یارا دَ یگ جای جَم بُود و از ترسِ یهو دیا درگه های امزُو جای ره کیپ کدُد، بے بلغه عیسیٰ آمد و دَ مینکل جای ایسته شُدِه دَزوا گُفت: "سلام علیکم." ^{۲۰} وختیکه امی ره گُفت، او دِستا و بغل خُو ره دَزوا نِشو دَد و یارا از دیدونِ مولا کلو خوشحال شُد. ^{۲۱} اوخته عیسیٰ بسم دَزوا گُفت: "سلام دَز شُمو. امو رقم که آتِه آسمانی مَرِه رِبی کده، ما ام شُمو ره رِبی مومُم." ^{۲۲} بعد از گُفتونِ امزی توره او دَ سرِ ازوا دم کده گُفت: "روح اَلْقُدس ره حاصل کنید. ^{۲۳} اگه شُمو گناه های کسی ره ببخشید، اونا ببخشیده موشه و اگه نَبخشید، اونا ببخشیده نَموشه." ^{۲۴} مگم توما، یکی امزُو دوازده یارای عیسیٰ که معنای نام شی «دُوگنی» آسته، وختیکه عیسیٰ آمد قد ازوا نَبُود. ^{۲۵} پس دیگه یارا دَز شی گُفت: "مو مولا ره دیدی." مگم او دَزوا گُفت: "تاکه جای میخا ره دَ دِستای شی نَنگرم و کِلک خُو ره دَ جای میخا و دِست خُو ره دَ بغل شی نَه ایلم، ایمان نَمیرُم." ^{۲۶} هشت روز بعد یارای عیسیٰ بسم داخل امزُو خانه بُود و توما ام قد ازوا قتی بُود. دَ حالیکه درگه ها کیپ بُود، عیسیٰ آمد و دَ مینکل ازوا ایسته شُدِه گُفت: "سلام دَز شُمو." ^{۲۷} بعد ازُو دَ توما گُفت: "کِلک خُو ره اینجی بیل و دِستای مَرِه بَنگر؛ دِستای خُو ره ام بیر و دَ بغل مه بیل و بے ایمان نَبش، بلکه ایمان دَشته بش." ^{۲۸} توما دَ جواب شی گُفت: "یا مولا ی مه و خُدای مه!" ^{۲۹} عیسیٰ دَز شی گُفت: "آیا بخاطری که مَرِه دیدی، ایمان آوردی؟ نیک دَ بختِ امزُو کسای که مَرِه ندیده، ولے باز ام ایمان میره." ^{۳۰} عیسیٰ عَدَر مُعجزای دیگه ام دَ حُصُورِ یارا کدُد که دَمزی کِتَابِ نِوشته نَشُدِه. ^{۳۱} مگم امی چیزا نِوشته شُد تا شُمو ایمان بیرید که عیسیٰ امو مسیح^b و باچه خُدایه و تا دَ وسیله ایمان آوردو شُمو دَ نامِ ازُو صاحبِ زندگی ابدی شُنید.

عیسیٰ دَ هفت یارِ خُو ظاهر موشه

۲۱ ^۱ بعد ازی چیزا عیسیٰ بسم خود ره دَ لبِ دریاچه تَبیریه دَ یارای خُو ظاهر کد که ظاهر شُدونِ ازُو اینی رقم رُخ دَد: ^۲ شمعون پترُس، توما که او ره «دُوگنی» ام مَوگُفت، تَتَنائیل از قانای جَلیلیه، باچه های زبیدی و دُو یارِ دیگه دَ اُونجی جَم بُود. ^۳ شمعون پترُس دَزوا گُفت: "ما ماهی گِرِفتمو مورُم." اونا دَزُو گُفت: "مو ام قد تُو موری." پس

^a ۲۰:۱۷ مقصدِ عیسیٰ از گُفتونِ «آتِه از خُو و آتِه از شُمو» آتِه آسمانی آسته. ^b ۲۰:۳۱ یعنی اِنْتِخاب شُدِه خُدای.

اونا بُرو رفته منِه کِشتی شِشت، مگم امو شاو هیچ چیز گرفته ننتست. ^۴ وختی صُبح شد عیسی د لب دریا ایسته بُود، مگم یارا نفا مید که عیسی آسته. ^۵ پس عیسی دزوا گُفت: "او بچکیچا، یگو ماهی گرفتید یا نه؟" اونا د جواب شی گُفت: "نه." ^۶ او دزوا گُفت: "تور ره طرف راست کِشتی بندزید و از اونجی ماهی میگیرید." اوخته اونا تور ره اندخت و از بس که کلو ماهی گرفتند، اونا تور ره د منِه کِشتی کش کده نَمیتنست. ^۷ پس امو یار که عیسی اوره دوست دشت د پترس گُفت: "ای خُو مولا آسته." وختی شمعون پترس شنید که مولا آسته، او کالای خُو ره که از جان خُو کشیدد، د گرد خُو پیچ دده خود ره منِه او پورته کد. ^۸ و له دیگه یارا قد کِشتی آمد، چراکه اونا از خُشکی دُور نَبُود؛ کِشتی فقط یگو دو صد توغی از لب دریا فاصله دشت و اونا تور پُر از ماهی ره قد خُو کش کده آورد. ^۹ وختیکه اونا د خُشکی تاه شد، دید که قوغ آتش داغ آسته و ماهی د بله شی ایشته یه و نان ام د پالوی شی آسته. ^{۱۰} عیسی دزوا گُفت: "امزو ماهی که تازه گرفتید، یگ کمک وری بیرید." ^{۱۱} اوخته شمعون پترس رفت و جال ره که پُر از ماهی بُود د خُشکه کش کد. د منِه تور یگ صد و پنجاه و سه ماهی کته بُود. مگم باوجود که امو قس ماهی کلو بُود، تور پاره نشُد. ^{۱۲} عیسی دزوا گُفت: "بیید، نان بخورید." هیچ کدم از یارا دل ننتست که ازو پُرسان کنه: "تو کی آستی؟" چون اونا میدنست که او مولا یه. ^{۱۳} پس عیسی آمد و نان ره گرفته دزوا دد و ماهی ره ام امو رقم کد. ^{۱۴} اینمی دفعه سیوم بُود که عیسی بعد از دوباره زنده شدون خُو از مرده ها د یارای خُو ظاهر شد.

^{۱۵} وختیکه اونا نان ره خورد، عیسی د شمعون پترس گُفت: "ای شمعون باچه یوختا، ^{۱۵} آیا تو امزیا کده مره کلو تر مُحَبَت مونی؟" پترس دزوا گُفت: "ارے مولا، تو میدنی که ما تو ره دوست دزم." عیسی دزوا گُفت: "باره گون مره بچرنو." ^{۱۶} دفعه دوم او دز شی گُفت: "ای شمعون باچه یوختا، آیا تو مره مُحَبَت مونی؟" او د جواب شی گُفت: "ارے مولا، تو میدنی که ما تو ره دوست دزم." عیسی بسم دز شی گُفت: "گوسپندوی مره نگاه کو." ^{۱۷} او دفعه سیوم دزوا گُفت: "ای شمعون باچه یوختا، آیا تو مره دوست دری؟" پترس دق شد، چراکه عیسی دفعه سیوم دز شی گُفت: "آیا تو مره دوست دری؟" و او دز شی گُفت: "یا مولا، تو از یگ چیزا خبر دری؛ تو میدنی که ما تو ره دوست دزم." عیسی دزوا گُفت: "گوسپندوی مره بچرنو." ^{۱۸} ما حقیقت ره دز تو موگم؛ وختیکه جوان بودی تو کمر خُو ره بسته مودکی و هر جای که دل تو موشد مورفتی. مگم وختیکه پیر شنی تو دستای خُو ره دراز مونی و دیگه کس کمر تو ره بسته کده تو ره د یگ جای موبره که تو نَمیخواهی د اونجی بوری." ^{۱۹} عیسی امی توره ره گُفت تا نشو پدیه که پترس د چی رقم مرگ جان خُو ره د راه بُزرگی-و-جلال خدا میدیه. بعد امزی توره بسم د پترس امر کد: "از مه پیروی کو."

^{۲۰} پترس دور خورد و امو یار ره دید که عیسی اوره دوست دشت و او از پس ازوا میمد. ای امو یار بُود که د سر نان شاو د شانه عیسی تکیه کدد و گُفتند: "یا مولا، او نفر که تو ره د گیر میدیه، کی آسته؟" ^{۲۱} وختیکه پترس امو یار ره دید، از عیسی پُرسان کد: "یا مولا، د باره ازو چی موگی؟" ^{۲۲} عیسی دزوا گُفت: "اگه ما بخایم که او تا آمدون ازمه بمنه، دز تو چی؟ تو ازمه پیروی کو." ^{۲۳} پس امی توره د بین برارو تیت شد که "امو یار هیچ نمومره." مگم عیسی قد ازو نگفتند که "او نمومره، بلکه گُفتند: "اگه ما بخایم که او تا آمدون ازمه بمنه، دز تو چی؟"

^{۲۴} ای اونمو یار آسته که د باره امزی چیزا شاهدهی میدیه و امی چیزا ره نوشته کده و مو میدنی که شاهدهی ازو راست آسته. ^{۲۵} عیسی غدر کارای دیگه ام انجام دد که اگه هر کدم ازوا جدا جدا نوشته شنه، فکر مونم که دنیا ام گنجایش امزو کتابای نوشته شده ره ندره.